

SDG Compass

คู่มือการดำเนินธุรกิจ
เกี่ยวกับ SDGs

พัฒนาโดย :

United Nations
Global Compact

wbcscd

โลกของเราต้องเผชิญกับความท้าทายทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างมากมาย

ในการต่อสู้กับความท้าทายเหล่านี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นตัวกำหนดลำดับความสำคัญของโลกและเป็นแรงบันดาลใจ เพื่อบรรลุเป้าหมายในปี พ.ศ. 2573 ซึ่งถือได้ว่าเป็นโอกาส ที่ไม่เคยมีมาก่อนในการจัดความยากจนและ ทำให้โลกใบนี้ตั้งอยู่บนเส้นทางที่ยั่งยืน

รัฐบาลทั่วโลกได้เห็นชอบกับเป้าหมายดังกล่าวแล้ว
ตอนนี้ถึงเวลาแล้วที่ธุรกิจ
จะต้องดำเนินการ

SDG Compass จะอธิบายว่า SDGs มีผลต่อ
ธุรกิจของคุณอย่างไรโดยนำเสนอเครื่องมือและ
องค์ความรู้เพื่อให้ความยั่งยืนเป็นหัวใจสำคัญ
ของกลยุทธ์ทางธุรกิจของคุณ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

รายละเอียด

		หน้า
	บทสรุป ผู้บริหาร	ทำไม SDGs จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับธุรกิจ 4 SDG Compass คืออะไร 5
	ขั้นตอนที่ 1 ทำความเข้าใจ SDGs	6 ทำความเข้าใจ SDGs 7 ทำความเข้าใจแผนธุรกิจ 8 ความรับผิดชอบพื้นฐานสำหรับธุรกิจ 10
	ขั้นตอนที่ 2 กำหนดลำดับ ความสำคัญ	11 กำหนดช่วงใช้คุณค่าเพื่อระบุผลกระทบ 12 เลือกตัวชี้วัดและรวบรวมข้อมูล 14 กำหนดลำดับความสำคัญ 15
	ขั้นตอนที่ 3 กำหนด เป้าหมาย	16 กำหนดขอบเขตเป้าหมายและเลือก KPIs 17 กำหนดข้อมูลพื้นฐานและเลือกประเภทเป้าหมาย 18 กำหนดระดับของความทะเยอทะยาน 18 ประกาศความมุ่งมั่นต่อ SDGs 20
	ขั้นตอนที่ 4 การบูรณาการ	21 ยึดติดกับเป้าหมายความยั่งยืน ภายในธุรกิจ 22 ปลุกฝังความยั่งยืนในทุกภาคส่วน 23 มีส่วนร่วมในความร่วมมือ 24
	ขั้นตอนที่ 5 การรายงาน และการสื่อสาร	25 การรายงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 27 การสื่อสารเกี่ยวกับประสิทธิภาพของ SDG 28

➤ ทำไม SDGs จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับธุรกิจ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นตัวกำหนดลำดับความสำคัญและแรงบันดาลใจในการบรรลุเป้าหมายในระดับโลกภายในปี พ.ศ. 2543 และระดมความพยายามทั่วโลกเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน SDGs เรียกร้องให้มีการดำเนินการทั่วโลกจากภาครัฐบาล ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคมเพื่อยุติความยากจน และสร้างชีวิตที่มีศักดิ์ศรีและสร้างโอกาสสำหรับทุกคนบนโลกใบนี้

SDGs นั้นแตกต่างจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) โดยที่เรียกร้องให้ทุกธุรกิจใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาความท้าทายในการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ได้รับการยอมรับจากรัฐบาลทั้งหมด แต่ความสำเร็จของพวกเขาต้องอาศัยการดำเนินการและการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน

SDGs นำเสนอโอกาสสำหรับคำตอบของธุรกิจและเทคโนโลยีที่คิดค้นโดยธุรกิจเองเพื่อพัฒนาและดำเนินการเพื่อจัดการกับความท้าทายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ใหญ่ที่สุดในโลก

เนื่องจาก SDGs เป็นวาระของโลกในการพัฒนาสังคมของเรา SDGs จะเปิดโอกาสให้บริษัทชั้นนำแสดงให้เห็นว่าธุรกิจของพวกเขาช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างไร โดยการลดผลกระทบเชิงลบและเพิ่มผลกระทบในเชิงบวกต่อผู้คนและโลกใบนี้

ธุรกิจเป็นส่วนที่สำคัญในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน บริษัทต่างๆ สามารถมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมหลักของพวกเขาและเราขอให้อำนาจทุกแห่งประเมินผลกระทบของตนเอง ตั้งเป้าหมายที่มีความทะเยอทะยาน และสื่อสารอย่างโปร่งใสเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน

นายบัน คี มุน,
เลขาธิการ
สหประชาชาติ

SDGs ครอบคลุมทุกประเด็นอย่างกว้างขวางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับบริษัทต่างๆ เช่น ความยากจน สุขภาพ การศึกษา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความเสมอภาคของสิ่งแวดล้อม SDGs สามารถช่วยในการเชื่อมโยงกลยุทธ์ทางธุรกิจกับความสำคัญในระดับโลก บริษัทต่างๆ สามารถใช้ SDGs เป็นกรอบการทำงานเพื่อออกแบบ กำหนดทิศทาง สื่อสารและรายงานกลยุทธ์ เป้าหมาย และกิจกรรมต่างๆ ของตนเอง ซึ่งทำให้บริษัทสามารถได้รับประโยชน์ต่างๆ เช่น

➤ การระบุโอกาสทางธุรกิจในอนาคต

SDGs มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนเส้นทางการลงทุนภาครัฐและภาคเอกชนทั่วโลกไปสู่ความท้าทายที่พวกเขาเป็นตัวแทนในการแก้ไขปัญหา ในการทำเช่นนั้น SDGs กำหนดตลาดที่กำลังเติบโตสำหรับบริษัทต่างๆ ที่สามารถนำเสนอนวัตกรรมที่เป็นทางออกและการเปลี่ยนแปลงในเชิงปฏิรูป

➤ การเพิ่มมูลค่าของความยั่งยืนขององค์กร

ขณะที่แผนธุรกิจเพื่อความยั่งยืนของบริษัทได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่แล้ว SDGs อาจช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจให้กับบริษัทต่างๆ เพื่อใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือเปลี่ยนไปใช้ทางเลือกอื่นๆ ที่มีความยั่งยืนมากขึ้น เนื่องจากผลกระทบภายนอก (externalities) กำลังส่งผลกระทบต่อภายนอกมากขึ้นเรื่อยๆ

➤ การสร้างความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เข้มแข็งขึ้นและให้ทันกับการพัฒนานโยบาย

SDGs สะท้อนถึงความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและทิศทางนโยบายในอนาคตทั้งในระดับนานาชาติ ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค บริษัทต่างๆ ที่จัดลำดับความสำคัญของตนเองให้สอดคล้องกับ SDGs สามารถเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของลูกค้า พนักงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ และบริษัทได้ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ อาจต้องเผชิญกับความเสียหายด้านกฎหมายและการเสื่อมเสียชื่อเสียง

➤ การสร้างเสถียรภาพให้กับสังคมและตลาด

ธุรกิจไม่สามารถประสบความสำเร็จในสังคมที่ล้มเหลว การลงทุนเพื่อบรรลุเป้าหมาย SDGs สนับสนุนเสาหลักของความสามัคคีทางธุรกิจ รวมถึงการดำรงอยู่ของตลาดตามกฎเกณฑ์ ระบบการเงินที่โปร่งใส และสถาบันที่ไม่มีการทุจริตและได้รับการกำกับดูแลที่ดี

➤ การใช้ภาษาเดียวกันและวัตถุประสงค์ร่วมกัน

SDGs กำหนดกรอบการทำงานและภาษาที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้บริษัทต่างๆ สามารถสื่อสารกันได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับผลกระทบและผลการดำเนินงานของตนเอง SDGs จะช่วยให้องค์กรพันธมิตรร่วมกันบรรลุเป้าหมายเพื่อตอบสนองความท้าทายทางสังคมที่เร่งด่วนที่สุดในโลก

➤ SDG Compass คืออะไร

วัตถุประสงค์ของ SDG Compass คือ การแนะแนวทางให้แก่นักธุรกิจได้ทราบถึงวิธีการปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับ SDGs และมีมาตรการการจัดการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย SDGs

คู่มือแนะนำนี้มีทั้งหมดห้าขั้นตอนที่จะช่วยให้นักธุรกิจต่างๆ เพิ่มการสนับสนุนการดำเนินงานให้ได้มากที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมาย SDGs ซึ่งบริษัทต่างๆ สามารถปรับใช้ทั้งห้าขั้นตอนในการกำหนดหรือปรับกระบวนการทำงานของตนเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าบริษัทกำลังดำเนินงานด้าน SDGs ไปถึงไหน เพื่อให้มั่นใจว่าการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นผลลัพธ์จากกลยุทธ์หลักของธุรกิจ

5 ขั้นตอนของ SDG Compass ขึ้นอยู่กับการรับรู้ถึงความรับผิดชอบของบริษัททั้งหมดในการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การเคารพมาตรฐานขั้นต่ำด้านมนุษยชน และการแก้ไขผลกระทบด้านลบต่อสิทธิมนุษยชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ

SDG Compass ได้รับการพัฒนาโดยมุ่งเน้นไปที่บริษัทข้ามชาติรายใหญ่ วิศวกรขนาดกลางและขนาดย่อมและองค์กรอื่นๆ ก็ได้รับการส่งเสริมให้ใช้ SDG Compass เป็นแรงบันดาลใจและปรับตัวตามความจำเป็น ถึงแม้ว่ามันยังได้รับการออกแบบมาสำหรับการใช้งานในระดับองค์กร แต่ก็สามารถนำไปปรับใช้ในระดับผลิตภัณฑ์ ระดับพื้นที่ ระดับแผนก หรือระดับภูมิภาคตามที่ต้องการได้อีกด้วย

คู่มือ SDG Compass นี้ได้ถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 5 ขั้นตอน เพื่อตอบสนองแต่ละขั้นตอนของทั้งห้าขั้นตอนของคู่มือ ได้แก่

01 ทำความเข้าใจ SDGs

ในขั้นตอนแรก บริษัทจะได้รับความช่วยเหลือในการทำความเข้าใจกับ SDGs

02 การกำหนดลำดับความสำคัญ

โดย SDGs เป็นการดึงดูดโอกาสทางธุรกิจที่สำคัญที่สุด และยังสามารถลดความเสี่ยง บริษัทควรกำหนดลำดับความสำคัญของตนเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับผลกระทบที่เป็นบวกและเชิงลบ ผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นกับ SDGs ในช่วงใช้คุณค่าของธุรกิจ

03 การกำหนดเป้าหมาย

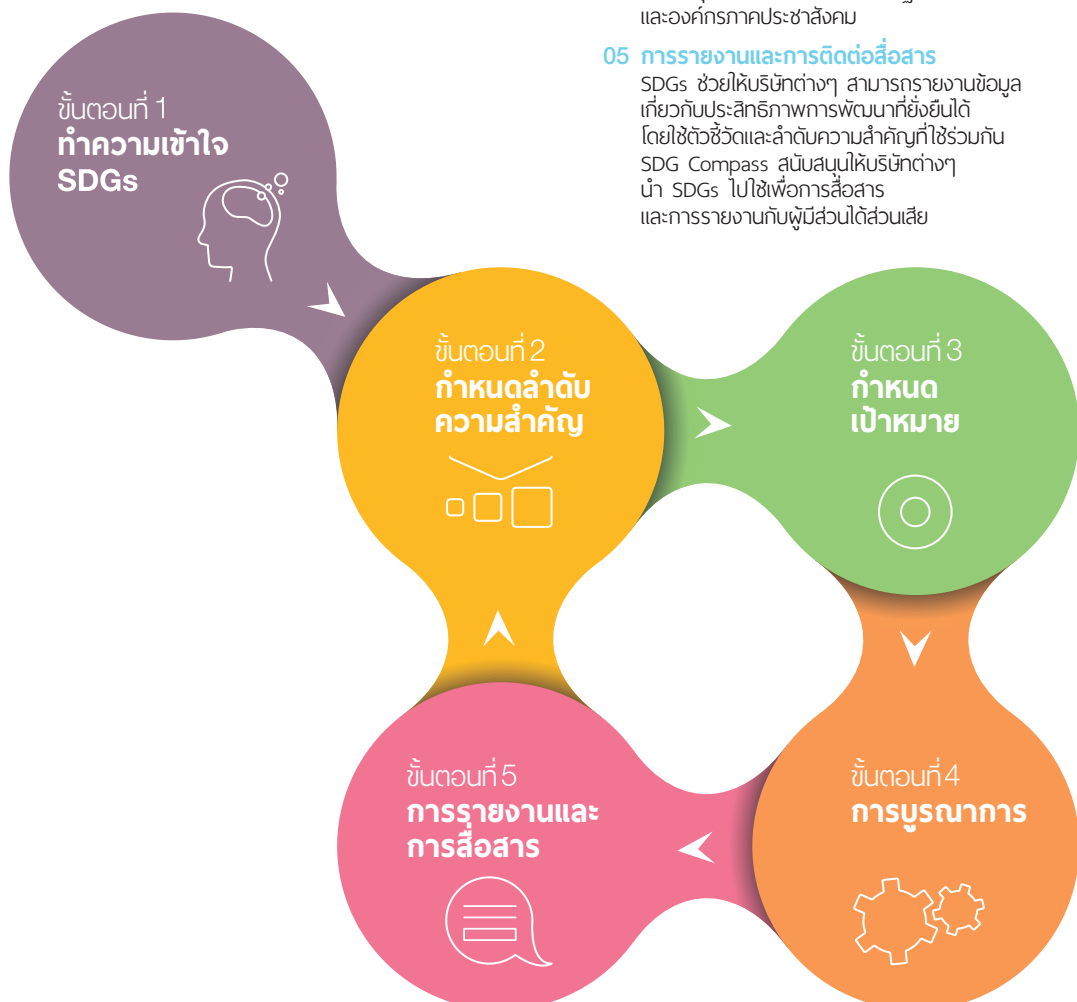
การตั้งเป้าหมายมีความสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจและช่วยส่งเสริมลำดับความสำคัญที่ใช้ร่วมกันและประสิทธิภาพที่ดีขึ้นทั่วทั้งองค์กร ความเป็นผู้นำสามารถแสดงถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งสามารถทำได้โดยการปรับเป้าหมายของบริษัทให้สอดคล้องกับ SDGs

04 การบูรณาการ

การบูรณาการความยั่งยืนเข้ากับธุรกิจหลักและการกำกับดูแลกิจการ รวมถึงการปลูกฝังเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกฝ่ายภายในบริษัทซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน หรือจัดการความท้าทายอย่างเป็นระบบ บริษัทต่างๆ ควรเพิ่มการมีส่วนร่วมในการเป็นหุ้นส่วนห่วงโซ่อุปทาน ในภาคธุรกิจของตนหรือกับภาครัฐบาล และองค์กรภาคประชาสังคม

05 การรายงานและการติดต่อสื่อสาร

SDGs ช่วยให้นักธุรกิจสามารถรายงานข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการพัฒนาที่ยั่งยืนได้โดยใช้ตัวชี้วัดและลำดับความสำคัญที่ใช้ร่วมกัน SDG Compass สนับสนุนให้นักธุรกิจนำ SDGs ไปใช้เพื่อการสื่อสาร และการรายงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ขั้นตอนที่ 1 ทำความเข้าใจ SDGs

ขั้นตอนแรก บริษัทควรทำความเข้าใจ กับ SDGs และเข้าใจโอกาส และความรับผิดชอบที่แสดง ให้เห็นถึงธุรกิจตนเอง

SDGs เรียกร้องให้บริษัททุกแห่ง
ก้าวไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
ผ่านการลงทุน การพัฒนา
การแก้ปัญหาทางธุรกิจ
และแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจ
ในการทำเช่นนี้ SDGs
จะเป็นตัวที่ช่วยส่งเสริม
ให้บริษัทต่างๆ ลดผลกระทบในทางลบ
และสนับสนุนการมีส่วนร่วม
ในเชิงบวกต่อวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน
ระดับและความเร็วที่บริษัทต่างๆ ทั่วโลก
พัฒนาแบบจำลองทางธุรกิจอย่างยั่งยืน
และอย่างมีส่วนร่วม จะมีบทบาทอย่างมาก
ในการบรรลุเป้าหมาย SDGs
ในทางกลับกันบริษัททั้งหมด
จะได้รับผลกระทบ
จากปัญหาความท้าทาย
ที่ SDGs แก่ไข

ในขั้นตอนนี้ เราจะสำรวจว่า SDGs คืออะไร
มีที่มาอย่างไร บริษัทต่างๆ สามารถใช้ประโยชน์
จาก SDGs ได้อย่างไร และบริษัทสามารถ
ต่อยอดจากความรับผิดชอบทางธุรกิจ
ที่มีอยู่ได้อย่างไร โดยครอบคลุม
หัวข้อดังต่อไปนี้

➤ SDGs คืออะไร	7
➤ ทำความเข้าใจ แผนธุรกิจ	8
➤ ความรับผิดชอบพื้นฐาน สำหรับธุรกิจ	10

➤ ทำความเข้าใจ SDGs

ถูกออกแบบเพื่อการดำเนินงานในระดับโลก:
ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2558

MDGs เป็นกรอบการพัฒนาที่สำคัญและ
ประสบความสำเร็จในหลายด้าน เช่น
การลดความยากจน และการพัฒนาด้านสุขภาพ
และการศึกษาในประเทศกำลังพัฒนา

SDGs ต่อยอดมาจาก MDGs โดยเพิ่มความท้าทาย
ที่ต้องจัดการเพื่อขจัดความยากจนและ
ครอบคลุมหัวข้อการเชื่อมโยงอย่างกว้างขวาง
ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
ของการพัฒนาที่ยั่งยืน

SDGs ถือกำเนิดมาจากกระบวนการที่มีส่วนร่วมมากที่สุด
ในประวัติศาสตร์ของสหประชาชาติ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง
ข้อมูลที่สำคัญจากทุกภาคส่วนของสังคมและทุกส่วนของโลก
จากข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ (UN Global Compact)
ทำให้ได้ข้อมูลและคำแนะนำจากบริษัทมากกว่า ๑,๕๐๐ แห่ง

เป้าหมายนี้ครอบคลุมทั้งประเทศกำลังพัฒนา
และประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยรัฐบาลคาดว่า
จะแปลเป็นแผนปฏิบัติการแห่งชาติ นโยบาย
และโครงการนำร่อง โดยต้องสะท้อนถึงความเป็นจริง
และความสามารถที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศ

แม้ว่าเป้าหมายเหล่านี้จะมุ่งเป้าไปที่รัฐบาล แต่ SDGs ได้รับการออกแบบ
มาเพื่อการรวมกำลังขององค์กรต่างๆ และกำหนดลำดับความสำคัญ
และแรงบันดาลใจให้กับความพยายามเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
ตามกรอบการทำงานร่วมกัน สิ่งสำคัญที่สุดคือ
SDGs ตระหนักถึงบทบาทสำคัญที่ธุรกิจสามารถทำได้
และต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านี้

เป้าหมายที่ 1	ขจัดความยากจนทุกรูปแบบ ทุกสถานที่
เป้าหมายที่ 2	ขจัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและ
ยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน
เป้าหมายที่ 3	สร้างหลักประกันการมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
ของทุกคนในทุกช่วงอายุ
เป้าหมายที่ 4	สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ
อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาส
ในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน
เป้าหมายที่ 5	บรรลุความเสมอภาคทางเพศ พัฒนาศักยภาพสตรี
และเด็กผู้หญิง
เป้าหมายที่ 6	สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัย
สำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 7	สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่
ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน
เป้าหมายที่ 8	ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง
ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ
และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน
เป้าหมายที่ 9	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
ส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน
และทั่วถึง และสนับสนุนนวัตกรรม
เป้าหมายที่ 10	ลดความเหลื่อมล้ำภายในและระหว่างประเทศ
เป้าหมายที่ 11	ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม
ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกัน และยั่งยืน
เป้าหมายที่ 12	สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภค
และผลิตที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 13	ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
เป้าหมายที่ 14	อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร
ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 15	ปกป้องฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบก
อย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การ
ทำลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดิน
และฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสีย
ความหลากหลายทางชีวภาพ
เป้าหมายที่ 16	ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้อำนาจแก่ปัจเจกบุคคล
และสร้างสถาบัน ที่มีประสิทธิภาพ รับฟังเสียง
และครอบคลุมในทุกระดับ
เป้าหมายที่ 17	เสริมความเข้มแข็งให้แก่อำนาจการดำเนินงาน
และฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก
สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

แต่ละ SDGs มีเป้าหมายเฉพาะและ
สามารถดำเนินการได้หลากหลายเป้าหมาย
หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมดูได้จาก
www.sdgcompass.org

➤ ทำความเข้าใจแผนธุรกิจ

โดยการพัฒนาและการนำเสนอทางออก
เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย SDGs บริษัทต่างๆ
จะค้นหาโอกาสใหม่ๆ ในการเติบโต
และลดความเสี่ยงลง บริษัทต่างๆ
สามารถใช้ SDGs เป็นกรอบการดำเนินงาน
ในภาพรวมเพื่อออกแบบ ขับเคลื่อน สื่อสาร
และรายงานกลยุทธ์ เป้าหมาย และกิจกรรมต่างๆ
ซึ่งทำให้บริษัทผลประโยชน์ต่างๆ ดังนี้

➤ ระบุโอกาสทางธุรกิจในอนาคต

- ความท้าทายในการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกแสดงให้เห็นถึง
โอกาสทางการตลาดสำหรับบริษัท ที่สามารถพัฒนา
และนำเสนอทางออกที่เป็นนวัตกรรมและ
มีประสิทธิภาพ ได้แก่
 - นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน
พลังงานทดแทน การเก็บรักษาพลังงาน
อาคารสีเขียวและการขนส่งที่ยั่งยืน
 - การทดแทนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการผลิตและการแปรรูปตามแบบดั้งเดิม
ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและทางออกด้านเทคโนโลยีอื่นๆ
ที่ช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและของเสีย
 - การตอบสนองความต้องการของตลาดส่วนใหญ่ที่มีขนาดใหญ่
ที่ยังเข้าถึงผลิตภัณฑ์และบริการ ได้แก่ การดูแลสุขภาพ
การศึกษา พลังงาน การเงิน และเทคโนโลยีสารสนเทศ
ซึ่งสามารถยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของคนยากจน
จำนวนสี่พันล้านคน

SDGs มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนเส้นทางการลงทุนภาครัฐ
และภาคเอกชนทั่วโลกเพื่อจัดการกับความท้าทายที่ต้องเผชิญ
ซึ่งจะช่วยขยายตลาดและเพิ่มความสะดวก
ในการเข้าถึงเงินทุนสำหรับบริษัทต่างๆ ที่สามารถ
นำเสนอเทคโนโลยีและทางออกที่เกี่ยวข้อง
ผ่านรูปแบบธุรกิจที่ยั่งยืนและมีส่วนร่วม

➤ การเพิ่มมูลค่าความยั่งยืน ขององค์กร

แผนธุรกิจเพื่อความยั่งยืนขององค์กรได้รับการยอมรับอย่างดีอยู่แล้ว
โดยการพิจารณาการบูรณาการอย่างยั่งยืนเข้าไปในห่วงโซ่มูลค่า
บริษัทต่างๆ สามารถปกป้องและสร้างมูลค่าให้กับตนเองได้
เช่น การเพิ่มยอดขาย การพัฒนาตลาดใหม่
การเสริมสร้างแบรนด์ให้แข็งแรง
การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน
การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมสำหรับผลิตภัณฑ์
และการลดอัตราการลาออกของพนักงาน

ความพยายามทั่วโลกของรัฐบาลประเทศต่างๆ และหน่วยงานอื่นๆ
ในการบรรลุเป้าหมาย SDGs จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับ
ตัวขับเคลื่อนมูลค่าทางการเงินที่มีผลต่อความยั่งยืนขององค์กร ได้แก่

- การบังคับใช้ภาษีอากร ค่าปรับ และกลไกการกำหนดราคาอื่นๆ
เพื่อทำให้ผลกระทบภายนอกเชิงลบ (externalities)
กลายเป็นผลกระทบภายในของธุรกิจ
ซึ่งจะเสริมสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจให้บริษัทต่างๆ
ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
หรือเปลี่ยนไปใช้แนวทางอื่นๆ ที่ยั่งยืนมากขึ้น
- คนรุ่นใหม่ให้คุณค่ากับความรับผิดชอบ
และการดำเนินธุรกิจอย่างมีส่วนร่วม
และผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนกำลังเป็นปัจจัยสำคัญ
ใน 'สงครามเพื่อแย่งชิงบุคลากรที่มีความสามารถ' (war of talent)
ขวัญกำลังใจของพนักงาน การมีส่วนร่วม
และผลผลิตอาจเพิ่มขึ้นภายในบริษัท
ที่ดำเนินงานอย่างก้าวหน้าด้าน SDGs
- ผู้บริโภคทั่วโลกที่ตัดสินใจซื้อสินค้า
ตามผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืน
ของบริษัทกำลังเพิ่มมากขึ้น
และจากแนวโน้มนี้ SDGs อาจช่วยเสริมสร้าง
ความแข็งแกร่งให้กับบริษัทต่างๆ ได้

➤ **การสร้างความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เข้มแข็งขึ้นและให้ทันกับการพัฒนานโยบาย**

SDGs สะท้อนถึงความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและทิศทางนโยบายในอนาคตทั้งในระดับนานาชาติ ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค บริษัทที่จัดลำดับความสำคัญของตนให้สอดคล้องกับ SDG สามารถมีส่วนร่วมกับลูกค้า พนักงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ได้ดียิ่งขึ้น หากบริษัทใดไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ อาจต้องเผชิญกับความเสียหายด้านกฎหมายและการเสื่อมเสียชื่อเสียง

บริษัทที่ช่วยบรรลุเป้าหมาย SDGs มีแนวโน้ม ดังนี้

- เพิ่มความไว้วางใจจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านใบอนุญาตในการดำเนินงาน
- ลดความเสี่ยงทางกฎหมาย การเสื่อมเสียชื่อเสียง และความเสี่ยงทางธุรกิจอื่นๆ
- สร้างความยืดหยุ่นด้านต้นทุนหรือข้อกำหนดที่กำหนดโดยกฎหมายในอนาคต

➤ **การสร้างเสถียรภาพให้กับสังคมและตลาด**

ธุรกิจไม่สามารถประสบความสำเร็จในสังคมที่ล้มเหลว การลงทุนเพื่อบรรลุเป้าหมาย SDGs จะช่วยสนับสนุนเสาหลักของความสำเร็จทางธุรกิจ

- การดำเนินงานด้าน SDGs ที่ประสบความสำเร็จจะช่วย ดังต่อไปนี้
- ช่วยแก้ปัญหาความยากจนให้แก่ประชากรหลายพันล้านคนทั่วโลก ส่งผลให้ตลาดของผู้บริโภคเติบโตขึ้นทั่วโลก
 - สร้างความแข็งแกร่งทางการศึกษาเพื่อให้พนักงานมีทักษะและมีส่วนร่วมมากขึ้น
 - สร้างความก้าวหน้าในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ และการเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิง ก่อให้เกิดการสร้างตลาดใหม่ที่มีขนาด และกำลังซื้อเทียบเท่ากับประชากรจีนและอินเดีย
 - ทำให้มั่นใจได้ว่าเศรษฐกิจโลกกำลังขับเคลื่อนอย่างปลอดภัย ภายใต้กำลังการผลิตของโลกเพื่อจัดหาทรัพยากรที่จำเป็น เช่น น้ำ ดินที่อุดมสมบูรณ์ โลหะ และแร่ธาตุ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนทรัพยากรธรรมชาติที่บริษัทต่างๆ ต้องพึ่งพาเพื่อการผลิต
 - สนับสนุนสถาบันที่มีความรับผิดชอบและได้รับการกำกับดูแลที่ดี รวมทั้งระบบการซื้อขายและการเงินที่เปิดกว้าง และตั้งอยู่บนกฎเกณฑ์ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนและความเสี่ยงในการทำธุรกิจ

➤ **การใช้ภาษาร่วมกันและวัตถุประสงค์ร่วมกัน**

SDGs กำหนดกรอบการทำงานและภาษาที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้บริษัทต่างๆ สามารถสื่อสารกันได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับผลกระทบและผลการดำเนินงานของตนเอง

เนื่องจาก SDGs ให้ความสำคัญและวัตถุประสงค์ร่วมกันในทุกมิติของการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs อาจช่วยในการสร้างพันธมิตรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นกับภาคีรัฐบาล องค์กรภาคประชาสังคม และบริษัทต่างๆ

**การปฏิรูปโลกของเรา:
วาระเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
พ.ศ. 2573**

ตามมาตรา 67 นั้น 193 ประเทศสมาชิกสหประชาชาติเห็นพ้องกันว่า **"กิจกรรมของธุรกิจเอกชน การลงทุน และนวัตกรรม ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนผลผลิต การเติบโตทางเศรษฐกิจแบบมีส่วนร่วมและการสร้างงาน เราตระหนักถึงความหลากหลายของภาคเอกชน ตั้งแต่บริษัทขนาดเล็ก สหกรณ์ไปจนถึง บริษัทข้ามชาติ เราเรียกร้องให้ทุกธุรกิจใช้ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาความท้าทายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน"**

➤ ความรับผิดชอบพื้นฐานสำหรับธุรกิจ

SDG Compass อยู่บนพื้นฐานการรับรู้ถึง
ความรับผิดชอบของทุกบริษัท
โดยไม่คำนึงถึงขนาด ภาคส่วนหรือสถานที่ทำงาน
– เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
เพื่อรักษามาตรฐานขั้นต่ำที่เป็นที่ยอมรับ
ในระดับสากลและเคารพสิทธิสากล

ตามหลักการด้านสิทธิมนุษยชนของข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ (UN Global Compact) และได้รับการยืนยันและอธิบายรายละเอียดในหลักปฏิบัติของสหประชาชาติว่าการดำเนินการธุรกิจและสิทธิมนุษยชน การเคารพสิทธิมนุษยชนเห็นได้ชัดเจนจากความพยายามของบริษัทในการสนับสนุนหรือส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นความคาดหวังพื้นฐานสำหรับทุกบริษัทที่ต้องการหลีกเลี่ยงการละเมิดสิทธิมนุษยชนและแก้ไขผลกระทบเชิงลบใดๆก็ตามที่พวกเขามีส่วนร่วมด้วยการทำกิจกรรมของตนเอง หรือจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ความรับผิดชอบนี้ไม่สามารถชดเชยด้วยความพยายามในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนหรือการดำเนินงานด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตามหลักปฏิบัติของสหประชาชาติ บริษัทควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขผลกระทบเชิงลบด้านสิทธิมนุษยชนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและห่วงโซ่มูลค่าของบริษัท ในกรณีนี้บริษัทต่างๆ จำเป็นต้องจัดลำดับความสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว หลักปฏิบัติของสหประชาชาติระบุชัดเจนว่าสิ่งแรกและสิ่งสำคัญที่สุดที่ควรจะทำต้องขึ้นอยู่กับความรุนแรงของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น นั่นคือ ผลกระทบเหล่านี้จะรุนแรงขนาดไหน แพร่หลายแค่ไหน และความยากในการบรรเทาผลกระทบ

ควรให้ความสำคัญกับผลกระทบเชิงลบหรือความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนก่อนโดยไม่ต้องคำนึงถึงต้นทุนหรือผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นต่อธุรกิจ อย่างไรก็ตามมีหลักฐานเพิ่มมากขึ้นว่าความเสี่ยงต่อสิทธิมนุษยชนมักเกิดขึ้นพร้อมกับความเสี่ยงต่อการดำเนินธุรกิจ และการบรรจบกันนี้มีความรุนแรงมากโดยเฉพาะเมื่อเกิดผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่รุนแรงที่สุด

กรอบการทำงาน หลักเกณฑ์ และ แนวทางการปฏิบัติที่มีอยู่

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาการเจรจาอย่างต่อเนื่องระหว่างภาคธุรกิจ ภาครัฐ ภาคประชาสังคม และผู้นำทางความคิด ได้กำหนดกรอบการทำงานหลักเกณฑ์ และแนวทางการปฏิบัติ ในการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบและมีจริยธรรม

รายการหลักเกณฑ์ที่ใช้ในระดับสากล
สำหรับทุกบริษัท ได้แก่

- **ปฏิญญาไตรภาคีเรื่องหลักการว่าด้วยสถานประกอบการข้ามชาติและนโยบายสังคม**
- **หลักเกณฑ์ของข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ**
- **หลักปฏิบัติของสหประชาชาติว่าด้วยการดำเนินธุรกิจและสิทธิมนุษยชน**

หลักเกณฑ์เหล่านี้เป็นแนวทางที่บริษัทต่างๆ ต้องให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพสากลและรักษามาตรฐานขั้นต่ำไว้ เช่น หลักเกณฑ์สืบประการของข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและแรงงาน สภาพแวดล้อม และการต่อต้านการทุจริต ได้กำหนดความคาดหวังที่ต่ำที่สุดเพื่อให้บริษัททุกบริษัท มีส่วนร่วมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ในทำนองเดียวกันหลักปฏิบัติของสหประชาชาติว่าการดำเนินธุรกิจและสิทธิมนุษยชนยืนยันและอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความรับผิดชอบของทุกบริษัทในการเคารพสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ยังมีแนวทางหลายแนวทางที่บริษัทต่างๆ ควรพิจารณาเพื่อเป็นพื้นฐานในการมีส่วนร่วมใน SDGs เช่น **มาตรฐานแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 26000 Guidance on Social Responsibility)** และแนวทางปฏิบัติอื่นๆ ในระดับภูมิภาค เช่น แนวปฏิบัติขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสำหรับบริษัทข้ามชาติ (**OECD Guidelines for Multinational Enterprises**)

รายการหลักเกณฑ์ มาตรฐานและแนวทางการปฏิบัติที่มีอยู่ และเครื่องมือต่างๆ ทางธุรกิจ สามารถดูได้ที่ www.sdgcompass.org

ขั้นตอนที่ 2

กำหนดลำดับความสำคัญ

เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากโอกาสและความท้าทายที่น่าเสนอโดย SDGs การกำหนดลำดับความสำคัญจะช่วยให้บริษัทมุ่งเน้นไปที่ความพยายามของตนเอง

ไม่ทั้งหมดของ SDGs 17 ข้อที่จะเกี่ยวข้องกับบริษัทของคุณอย่างเท่าเทียมกัน ขอบเขตที่บริษัทของคุณสามารถมีส่วนร่วมในแต่ละข้อ และความเล็งรวมทั้งโอกาสที่เกี่ยวข้องจะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย

การจัดทำแนวทางยุทธศาสตร์เพื่อ SDGs งานแรกของคุณควรเป็นการประเมินผลกระทบในปัจจุบัน ศักยภาพผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่กิจกรรมทางธุรกิจของคุณมีต่อ SDGs ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่า วิธีนี้จะช่วยให้คุณทราบว่าสามารถขยายผลกระทบเชิงบวกและลดผลกระทบเชิงลบหรือหลีกเลี่ยงมันได้อย่างไร

ขั้นตอนนี้จะแสดงให้เห็นว่าบริษัทสามารถกำหนดลำดับความสำคัญได้อย่างไรโดยมุ่งเน้นไปที่การดำเนินงานอย่างกว้างๆ 3 ประการ ได้แก่

> ทำแผนผังห่วงโซ่มูลค่าเพื่อระบุผลกระทบ	12
> เลือกตัวชี้วัดและเก็บรวบรวมข้อมูล	14
> กำหนดลำดับความสำคัญ	15

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดลำดับ ความสำคัญ

➤ ทำแผนผังห่วงโซ่คุณค่าเพื่อระบุผลกระทบ

ผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบริษัทที่มีผลต่อ SDGs อาจอยู่นอกเหนือขอบเขตที่สามารถควบคุมได้ โดยมีโอกาสทางธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อาจเกิดขึ้นกับต้นน้ำหรือปลายน้ำในห่วงโซ่คุณค่า

ดังนั้นจึงขอแนะนำให้บริษัทพิจารณาห่วงโซ่คุณค่าทั้งหมดจากอุปทานและโลจิสติกส์เข้าตลอดจนการผลิตและการดำเนินงาน การกระจายสินค้าและบริการ การใช้ จนถึงสิ้นสุดอายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการประเมินผลกระทบ และกำหนดลำดับความสำคัญ

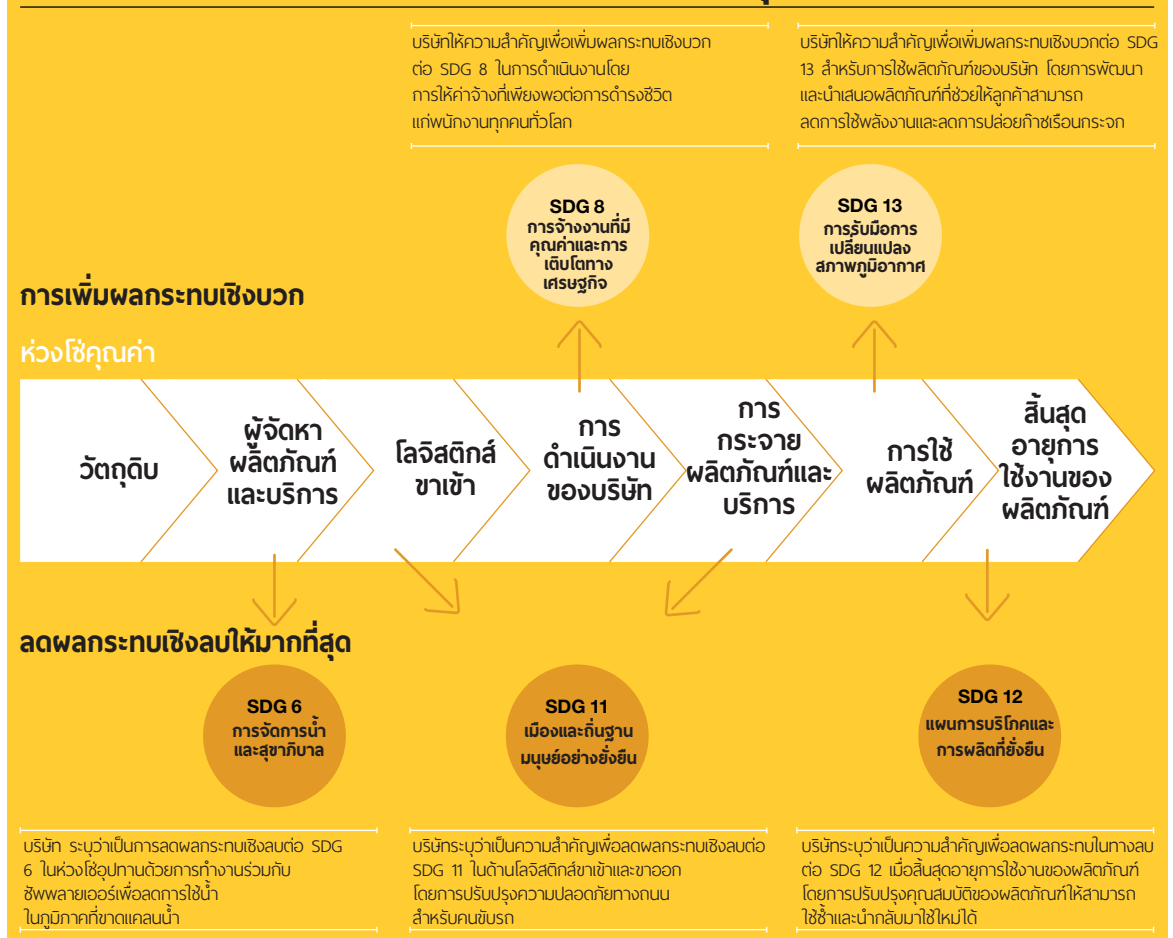
บริษัทต่างๆ ควรเริ่มต้นการประเมินผลกระทบ โดยการทำความเข้าใจภาพรวมของห่วงโซ่คุณค่าของตน เพื่อระบุพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะมีผลกระทบเชิงลบหรือเชิงบวกต่อประเด็น SDGs และควรคำนึงถึงผลกระทบทั้งในปัจจุบันและความเป็นไปได้ของผลกระทบในอนาคต

การทำแผนผังนี้ไม่ได้นำมาซึ่งการประเมินรายละเอียดของแต่ละ SDG ในแต่ละขั้นตอนของห่วงโซ่คุณค่า แต่เป็นการตรวจสอบในภาพรวมว่าผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะเกิดขึ้นได้อย่างไรและที่ไหน ซึ่งหมายถึงการตรวจสอบแต่ละส่วนของห่วงโซ่คุณค่าจะอยู่ภายใต้ขอบเขตของการประเมินเพื่อระบุพื้นที่ ได้แก่

- ความสามารถหลัก เทคโนโลยี และกลุ่มผลิตภัณฑ์ของบริษัท ซึ่งส่งผลในเชิงบวกในปัจจุบันหรือในอนาคตต่อการดำเนินงานด้าน SDGs หนึ่งในเป้าหมายหรือมากกว่า
- กิจกรรมของบริษัททั้งทางตรงและทางอ้อมในห่วงโซ่คุณค่าทั้งหมด อาจมีผลกระทบเชิงลบในปัจจุบันหรือในอนาคตที่กับ SDG หนึ่งในเป้าหมายหรือมากกว่า

✓ ดูด้านล่างสำหรับตัวอย่างในการดำเนินการ

ในการดำเนินการ: จัดทำแผนผัง SDGs กับห่วงโซ่คุณค่า

การดำเนินงานสามข้อที่แนะนำในขั้นตอนนี้ ได้รับการออกแบบมาสำหรับการประเมินผลกระทบ ในระดับองค์กร แต่อาจจะใช้ได้ในระดับผลิตภัณฑ์ ระดับพื้นที่ หรือระดับภูมิภาคตามที่กำหนด ไม่ว่าจะเลือกอะไรที่สำคัญคือต้องไปรื้อใส่ เกี่ยวกับขอบเขตที่ได้เลือกและชัดเจนว่า เหตุใดบางพื้นที่หรือธุรกิจจึงไม่ถูกนำมาประมวล

ในระหว่างกระบวนการทำแผนผัง ขอแนะนำให้คำนึงถึงบริบท เช่น ความใกล้ชิดของการดำเนินงานและส่วนอื่นๆ ของห่วงโซ่มูลค่าต่อพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ ด้าน SDGs ต่ำ ยกตัวอย่างเช่น หากบริษัทมีการดำเนินงาน ที่ใช้แรงงานจำนวนมากหรือห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค มีค่าแรงต่ำและมีการบังคับใช้สิทธิและมาตรฐานแรงงานที่ไม่ดี พื้นที่นี้มีแนวโน้มที่จะถูกระบุว่าเป็นพื้นที่ที่มีผลกระทบสูง ในทำนองเดียวกันการดำเนินงานในปัจจุบัน หรือที่อาจเกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ที่ผลิตภัณฑ์ ของทางบริษัทสามารถตอบสนองความต้องการ ของมนุษย์ในพื้นที่เหล่านั้นได้โดยผลิตภัณฑ์ของบริษัท เช่น ความต้องการด้านการแพทย์หรือการเข้าถึง พลังงานที่ยั่งยืนอาจบ่งบอกได้ว่าพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มีผลกระทบสูง

ในบางกรณีข้อมูลภาคอุตสาหกรรมที่มีจะช่วยให้พื้นที่ ที่มีผลกระทบสูงและเครื่องมือเพิ่มเติมจะสามารถช่วย ในกระบวนการนี้ได้ (ดู “เครื่องมือสำหรับการทำแผนผัง พื้นที่ที่มีผลกระทบสูงในห่วงโซ่มูลค่า”)

กระบวนการทำแผนผังรวมถึงการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย ภายนอกเพื่อระบุมุมมองและข้อกังวลที่เกี่ยวข้องกับ ผลกระทบในปัจจุบันหรือที่เป็นไปได้ของบริษัทต่อ SDGs และควรครอบคลุมถึงการมีส่วนร่วมของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตรงหนักถึงมุมมองของกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสและกลุ่มเสี่ยง

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะไม่ได้ให้ความเข้าใจอย่างสมบูรณ์ เกี่ยวกับพื้นที่ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับผลกระทบทางบวก ที่อาจเกิดขึ้นกับบริษัท ดังนั้นการทำแผนผังของพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบสูงจึงเกี่ยวข้องกับการประเมิน ความเชื่อมโยงที่เป็นอยู่และอาจจะเกิดขึ้น ระหว่างกิจกรรมของ บริษัทและอยู่ภายใต้หัวข้อ SDGs

เครื่องมือสำหรับการทำแผนผัง พื้นที่ที่มีผลกระทบสูง ในห่วงโซ่มูลค่า

มีเครื่องมือและวิธีการมากมายที่จะช่วยให้นักต่างๆ สามารถ สร้างแผนผังพื้นที่ที่มีผลกระทบสูง หลาย บริษัทใช้วิธีการ ประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment: LCA) และแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตเพิ่มเติมด้านสิ่งแวดล้อม (Environmentally-Extended Input-Output: EEIO)

เครื่องมือบางอย่างสามารถใช้กับ SDGs ที่เฉพาะเจาะจงได้ยกตัวอย่าง เช่น **GHG Protocol Scope 3 Evaluator**, **the Social Hotspots Database**, **หลักปฏิบัติของประเทศในการ ดำเนินธุรกิจและสิทธิมนุษยชน** (the Human Rights and Business Country Guide), **เครื่องมือการจัดการน้ำในระดับโลก** (WBCSD Global Water Tool) และ **เครื่องมือวัดความยากจน** (Poverty Footprint Tool).

เครื่องมือเหล่านี้และเครื่องมืออื่นๆ สำหรับการประเมินผลกระทบ สามารถดูได้ที่: www.sdgcompass.org

การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กร เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการปฏิบัติสามขั้นตอน การให้ความเข้าใจเป็นพิเศษกับประเด็นต่างๆ ความสนใจ ความกังวล และความคาดหวังของพวกเขาจะช่วยให้ การระบุและสร้างความเข้าใจอย่างเต็มที่เกี่ยวกับผลกระทบ ของบริษัทที่มีต่อ SDGs ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถ ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นแรงบันดาลใจในการสำรวจ โอกาสทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ SDGs ได้

ขอแนะนำให้บริษัทจัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ และกิจกรรมของบริษัท การจัดลำดับความสำคัญ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เหลือนั้น โดยผลกระทบที่บริษัทมีต่อพวกเขา และอิทธิพลที่อาจเกิดขึ้นที่มีต่อบริษัท

มันเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ในการทำความเข้าใจถึงความสนใจและความกังวล ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่มีโอกาสพูด ถึงมุมมองของตน (เช่น คนรุ่นต่อไปหรือระบบนิเวศ) และให้ความสำคัญในการพิจารณา กลุ่มด้วยโอกาสหรือกลุ่มชายขอบและ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อ่อนแอ เช่น ผู้หญิง เด็ก ชนพื้นเมือง และแรงงานอพยพ

เลือกตัวชี้วัดและรวบรวมข้อมูล

การจัดทำแผนผังพื้นที่ที่มีผลกระทบสูงจะช่วยให้บริษัทเข้าใจว่าควรมุ่งเน้นไปที่ความพยายามของตนอย่างไร สำหรับแต่ละพื้นที่ที่อาจมีผลกระทบสูงควรระบุตัวชี้วัดอย่างน้อยหนึ่งตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมของบริษัทกับผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อให้สามารถติดตามประสิทธิภาพได้ตลอดเวลา

ด้วยเหตุนี้ เว็บไซต์ SDG Compass www.sdgcompass.org มีรายการตัวชี้วัดทางธุรกิจที่จัดทำขึ้นเกี่ยวกับ SDGs ทั้ง 17 เป้าหมายหลัก และเป้าหมายย่อย รายการตัวชี้วัดทางธุรกิจประกอบไปด้วยตัวชี้วัดทางธุรกิจที่มีอยู่จากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เช่น องค์การแห่งความร่วมมือด้านการรายงานสากล (Global Reporting Initiative: GRI), ของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐานทางบัญชีความยั่งยืน (Sustainability Accounting Standards Board: SASB), องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO), องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) และ โครงการเปิดเผยข้อมูลคาร์บอนไดออกไซด์ (Carbon Disclosure Project: CDP) เป็นต้น บริษัทสามารถเลือกตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องมากที่สุดสำหรับแต่ละพื้นที่ที่อาจมีผลกระทบสูงหรือใช้เป็นแรงบันดาลใจในการกำหนดตัวชี้วัดของตัวเอง

เพื่อให้เข้าใจว่าบริษัทมีผลกระทบต่อ SDGs สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่ากิจกรรมทางธุรกิจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมอย่างไร กระบวนการห้าขั้นตอนซึ่งมักเรียกกันว่าโมเดลเชิงตรรกะจะติดตามเส้นทางจากปัจจัยการผลิตผ่านกิจกรรม ผลผลิต พลัสและผลกระทบ การพัฒนาแบบจำลองดังกล่าวร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรวมทั้งผู้ที่ได้รับผลกระทบจะช่วยให้เกิดประโยชน์ ไม่เดลเชิงตรรกะสามารถใช้เพื่อทำความเข้าใจว่าควรเก็บข้อมูลใด ยกตัวอย่างเช่น หากบริษัทของคุณไม่สามารถรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพลัสและผลกระทบได้อาจมีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพลัสแทน

▼ ดูด้านล่างสำหรับตัวอย่างในการดำเนินการ

ในการเลือกตัวชี้วัดที่เหมาะสมสำหรับการประเมินผลกระทบ บริษัทควรเลือกตัวชี้วัดที่ผสมผสานกันเป็นอย่างแรก ซึ่งมีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานและผลกระทบของบริษัทในด้านที่กำหนดไว้ อย่างสมดุลและเพียงพอ รวมทั้งการพิจารณาตัวชี้วัดประเภทต่างๆ การแสดงปัจจัยการผลิต กิจกรรม ผลผลิต พลัสและผลกระทบ และเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างตัวชี้วัดตาม (เพื่อวัดพลัสและผลกระทบ) และตัวชี้วัดนำ (ตัวชี้วัดที่ทำนายพลัสและผลกระทบ)

การดำเนินการต่อไปคือการระบุและรวบรวมข้อมูล สำหรับตัวชี้วัดทางธุรกิจแต่ละข้อที่ถูกเลือก การรวบรวมข้อมูลไม่สามารถทำได้ทุกเวลา เนื่องจากผลกระทบเกิดขึ้นจากด้านบนขึ้นไปหรือด้านล่างลงมาของห่วงโซ่มูลค่าและความซับซ้อนของห่วงโซ่มูลค่า ต้นทุนและความซับซ้อนของการวัดต้องเป็นสัดส่วนกับค่าที่การวัดช่วยสร้างขึ้น

การใช้ระบบธุรกิจที่มีอยู่และกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การดึงข้อมูลที่ต้องการจากกระบวนการบัญชีขายจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการพัฒนาระบบการใหม่ๆ หากข้อมูลที่ต้องการไม่สามารถใช้ได้ผ่านระบบที่มีอยู่ วิธีการทั่วไปที่สามารถนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลได้ เช่น การใช้ระบบรายงาน (สำหรับการดำเนินงานของบริษัท และ/หรือผู้จัดหาผลิตภัณฑ์และบริการ) การศึกษาฐานจากฐานแบบสอบถาม กลุ่มที่สนใจ การสัมภาษณ์ และอื่นๆ สำหรับการดำเนินการในการเก็บข้อมูลแต่ละครั้ง ขอแนะนำว่าบริษัทควรระบุถึงความเสี่ยงในการรายงานผิดพลาดและดำเนินการควบคุมเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลมีคุณภาพและสมบูรณ์ การตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกจะช่วยให้เพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูล

การดำเนินการ: แบบจำลองตรรกะ

ตัวอย่างจะช่วยให้เห็นภาพว่าแบบจำลองตรรกะทำงานอย่างไร บริษัทที่ลงทุนในการพัฒนาเม็ดกรองน้ำ (water purification tablets) มีศักยภาพในการลดการเกิดโรคที่เกิดจากน้ำซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ 3 ของ SDG เป้าหมายย่อย 3.3: “ภายในปี 2573 หยุดการระบาดของโรคเอดส์ วัณโรค มาลาเรียและโรคเขตร้อน และต่อสู้กับเชื้อไวรัสตับอักเสบบี โรคที่เกิดจากน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ”

บริษัทนี้สามารถเข้าใจเป้าหมายของ SDG 3.3 ได้โดยทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

เห็นได้ชัดว่ายี่ห้อแบบจำลองเชิงตรรกะซับซ้อนเท่าใดก็ยิ่งยากที่จะรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ องค์การจำนวนมากจึงเลือกที่จะวัดปัจจัยการผลิต กิจกรรมและผลผลิต และใช้เป็นตัวแทนในการประมาณพลัสและผลกระทบ

คำแนะนำเพิ่มเติมสามารถดูได้ใน WBCSD'S Measuring Socio-Economic Impact Guide for Business (คู่มือการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม สำหรับธุรกิจของ WBCSD)

ตัวอย่างของ การเลือกตัวชี้วัด

พิจารณาบริษัทการผลิตระดับโลกที่ใช้ น้ำในกระบวนการผลิต บริษัทมีโรงงานหลายแห่งซึ่งบางแห่งตั้งอยู่ในพื้นที่ยากจนและแห้งแล้ง เมื่อบริษัทคำนึงถึงการพึ่งพาและผลกระทบต่อ น้ำ ก่อนอื่นจะต้องประเมินว่า โรงงานของตนโรงงานใด (หรือผู้จัดหาวัตถุดิบ และบริการหลัก) ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่ขาดแคลนน้ำ ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้เครื่องมือการทำความเข้าใจ ความเสี่ยงด้านน้ำ เช่น เครื่องมือ Global Water Tool ของ WBCSD, เครื่องมือแสดงแผนที่ลุ่มน้ำ (WRI's Aqueduct) หรือ เครื่องมือวัดความเสี่ยงด้านน้ำ (WWF-DEG Water Risk Filter)

ในกรณีนี้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมคือ “ยอดรวมและเปอร์เซ็นต์ของการเพิ่มพื้นที่ที่มีปัญหาขาดแคลนน้ำ” อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำที่บริษัทใช้ไม่ได้เป็นตัววัดผลกระทบต่อชุมชนและระบบนิเวศเท่านั้น ตัวชี้วัดด้านคุณภาพน้ำยังเป็นสิ่งสำคัญ เพราะแสดงถึงผลกระทบของบริษัท ที่มีต่อปริมาณน้ำที่สามารถใช้ได้สำหรับทุกคน ในการกำหนดตัวชี้วัดคุณภาพน้ำ บริษัทสามารถใช้คู่มือระดับโลก (เช่น คู่มือของ WHO) หรือ เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดโดยอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรฐานคุณภาพน้ำ ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล บริษัทสามารถเลือกตัวชี้วัด “ร้อยละของสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำที่เกี่ยวข้อง” นอกจากนี้ยังอาจเลือกตัวชี้วัดอื่นๆ ที่ช่วยประเมินผลกระทบต่อสิทธิของมนุษย์ที่เกิดจากน้ำ เช่น ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการมีน้ำใช้ การเข้าถึงน้ำ หรือความสามารถในการจ่ายเพื่อให้มีน้ำใช้

ตัวชี้วัดเหล่านี้จะช่วยให้บริษัทเห็นภาพที่สมบูรณ์มากขึ้น เกี่ยวกับการพึ่งพาและผลกระทบของโรงงาน ที่มีต่อแหล่งน้ำในท้องถิ่น

รายการตัวชี้วัดออนไลน์ของ SDG Compass ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดที่ใช้กันทั่วไปด้านน้ำและสุขอนามัย รวมถึงคู่มือแนวทางการเปิดเผยข้อมูลด้านน้ำ ขององค์กรที่จัดทำขึ้นโดย CEO Water Mandate ซึ่งเน้นถึงความซับซ้อนและธรรมชาติทางสังคมของแหล่งน้ำ

กำหนดลำดับความสำคัญ

ตอนนี้บริษัทควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบและเชิงบวกในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้น ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การดำเนินการต่อไปคือ การกำหนดลำดับความสำคัญของ SDGs เกณฑ์แบบคร่าวๆ ดังต่อไปนี้สามารถ ช่วยในกระบวนการนี้ได้

- พิจารณานาต ความรุนแรง และความเป็นไปได้ของผลกระทบเชิงลบในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้น ความสำคัญของผลกระทบดังกล่าวต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักและโอกาสในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันผ่านการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อพิจารณาเพิ่มเติมประกอบด้วยความเป็นไปได้ที่กฎระเบียบใหม่ มาตรฐาน การตลาดขาดแคลน (วัสดุหรือแรงงาน) การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน ความกดดันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือการเปลี่ยนแปลงพลวัตของตลาดที่ผ่านมาอาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนหรือความเสี่ยงของบริษัทได้

- ประเมินโอกาสสำหรับบริษัทที่จะเติบโต หรือได้รับประโยชน์จากผลกระทบเชิงบวกในปัจจุบันหรือที่อาจเกิดขึ้นต่อ SDGs ซึ่งอาจรวมถึงโอกาสในการคิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์และทางออกใหม่ๆ หรือกำหนดกลุ่มตลาดเป้าหมายใหม่ๆ

เมื่อทำงานตามสามขั้นตอนในขั้นตอนที่ 2 โปรดทราบว่า การประเมินผลกระทบและการกำหนดลำดับความสำคัญไม่ได้เป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แต่ต้องใช้ความรู้ลึกในการตัดสินใจ ด้วยเหตุนี้ จึงแนะนำให้เอกสารที่ใช้ในกระบวนการนี้ต้องมีความโปร่งใส และขอแนะนำให้ปฏิบัติตามขั้นตอนนี้ซ้ำเป็นระยะๆ เช่น ปีละครั้ง เพื่อติดตามผลกระทบและลำดับความสำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง หากบริษัทมีระบบในการประเมินผลกระทบและระดับความสำคัญอยู่แล้ว บริษัทจะได้ประโยชน์จากการใช้ SDGs ซึ่งเป็นกรอบการทำงานที่ครอบคลุมและบูรณาการการปฏิบัติสามขั้นตอนไว้อยู่ในกระบวนการประเมินท้ายที่สุด ลำดับความสำคัญที่กำหนดไว้ในขั้นตอนนี้มีความสำคัญเป็นอันดับแรกตามที่กำหนดโดยความรับผิดชอบพื้นฐานตามที่อธิบายไว้ในขั้นตอนที่ 1

แบบพิธีของทุนทางสังคม และธรรมชาติ

แบบพิธีของทุนทางธรรมชาติ (The Natural Capital Protocol: NCP) และแบบพิธีของทุนทางสังคม (Social Capital Protocol: SCP) ที่อยู่ระหว่างการพัฒนามาในช่วงเวลาของการตีพิมพ์เป็นการเปลี่ยนการประเมินผลกระทบจากระดับการเจรจาของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปยังการวัดที่ต่ออาศัยเครื่องมือ ในนามของกลุ่มทุนธรรมชาติ (Natural Capital Coalition: NCC) WBCSD และผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขาวิชาเป็นผู้นำในการพัฒนา แบบพิธีของทุนทางธรรมชาติ การเรียกร้องความร่วมมือเพื่อพัฒนาแบบพิธีของทุนทางสังคมนำโดย WBCSD และพันธมิตร

แบบพิธีของทุนทางธรรมชาติและแบบพิธีของทุนทางสังคม มุ่งเน้นที่จะเป็นกรอบมาตรฐานสำหรับธุรกิจในการวัดและประเมินผลกระทบต่อทุนทางธรรมชาติและสังคมตามลำดับ และเมื่อได้ถูกเผยแพร่แล้วจะสามารถใช้เป็นแนวทางโดยละเอียดสำหรับองค์ประกอบที่อธิบายไว้ในขั้นตอนนี้

ขั้นตอนที่ 3 กำหนด เป้าหมาย

การกำหนดเป้าหมายสร้างขึ้นโดยตรงจากผลลัพธ์จากการประเมินผลกระทบและการจัดลำดับความสำคัญในขั้นตอนที่ 2 และเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่ดี

การกำหนดเป้าหมายการพัฒนายั่งยืนที่เฉพาะเจาะจง วัดได้ และเป็นไปได้ในเวลาที่กำหนดกำลังเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น เพราะจะช่วยสนับสนุนความสำคัญร่วมกัน และขับเคลื่อนประสิทธิภาพทั่วทั้งองค์กร

จากความสอดคล้องกับ SDGs บริษัทสามารถกำหนดเป้าหมายที่มีความหมายมากขึ้น และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการพัฒนายั่งยืน

ขั้นตอนนี้เกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายซึ่งประกอบด้วยสี่ขั้นตอนปฏิบัติ ดังนี้

➤ กำหนดขอบเขตของเป้าหมายและเลือก KPIs	17
➤ กำหนดบรรทัดฐานและเลือกประเภทเป้าหมาย	18
➤ กำหนดระดับความทะเยอทะยาน	18
➤ ประกาศความมุ่งมั่นต่อ SDGs	20

➤ กำหนดขอบเขตเป้าหมายและเลือก KPIs

ขอแนะนำว่าขอบเขตของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทจะถูกแนะนำโดยลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ที่ระบุไว้ในขั้นตอนที่ 2 ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจได้ว่าเป้าหมายของบริษัทจะรวมถึงโอกาสที่จะให้การสนับสนุนในเชิงบวกต่อ SDGs รวมถึงลดผลกระทบเชิงลบในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในทำนองเดียวกัน จะช่วยให้แน่ใจได้ว่าเป้าหมายไม่เพียงแต่ครอบคลุมการดำเนินงานของบริษัท แต่ยังสร้างโอกาสในการปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่าทั้งหมด

หลายปีที่ผ่านมา หลายบริษัทได้กำหนดเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ เช่น การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ตลอดจนการใช้น้ำและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ อย่างไรก็ตาม การกำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับมิติทางสังคมของการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น การจัดการความยากจนและการต่อต้านการทุจริตยังมีอยู่น้อย เนื่องจากปัญหาดังกล่าวอาจเป็นสิ่งที่ท้าทายมากขึ้นในการติดตามและวัดผลความสำเร็จ หากไม่คำนึงถึงความท้าทายเกี่ยวกับวิธีการเหล่านี้ คำแนะนำสำหรับบริษัทคือการกำหนดเป้าหมายที่ครอบคลุมความสำคัญทั้งหมดที่ถูกกำหนดไว้ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเลือกตัวชี้วัดผลงานหลัก (KPIs) เป็นขั้นตอนสำคัญในการกำหนดเป้าหมายที่สามารถใช้เป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อน การติดตาม และการสื่อสารความก้าวหน้า บางบริษัทกำหนดเป้าหมายอย่างกว้างๆ หรือคลุมเครือที่ไม่ทำให้สามารถวัดความก้าวหน้าได้ เช่น ความทะเยอทะยานที่จะเป็น "องค์กรที่ไม่ปล่อยคาร์บอน" โดยไม่มีการกำหนดขอบเขตเป้าหมายหรือขีดจำกัดเวลาอย่างชัดเจน ในกรณีนี้ คำแนะนำคือการเลือก KPI หลายตัวซึ่งแต่ละตัวเป็นพื้นฐานสำหรับเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง วัตถุประสงค์ และเป็นไปได้ในเวลาที่กำหนด

จุดเริ่มต้นที่เหมาะสมสำหรับการเลือก KPI คือตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินผลกระทบ ดังที่ได้อธิบายไว้ในขั้นตอนที่ 2 'เลือกตัวชี้วัดทางธุรกิจและรวบรวมข้อมูล' ในแต่ละลำดับความสำคัญบริษัทสามารถจำกัดการคัดเลือกให้เหลือตัวชี้วัดเพียงไม่กี่ตัวซึ่งอธิบายถึงผลกระทบที่มีต่อห่วงโซ่อุปทานที่ยั่งยืนที่เป็นปัญหา

เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ บริษัทควรเลือก KPI ที่จัดการผลกระทบหรือผลลัพธ์ของกิจกรรมโดยตรงสำหรับบางเป้าหมายอาจเป็นเรื่องยากหรือเป็นไปไม่ได้เนื่องจากขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องและพร้อมใช้งาน ในกรณีเช่นนี้ ให้เลือก KPIs ซึ่งอาจถือเป็น 'ตัวแทนสำหรับผลกระทบ' ยกตัวอย่างเช่น เพื่อแก้ไขปัญหาระยะยาว เช่น คุณ บริษัทอาจจะลงทุนในกิจกรรมที่เฉพาะเจาะจง เช่น การฝึกอบรมที่บริษัทตั้งใจจะทำ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือถ้าเป็นไปได้บริษัทควรเลือกตัวชี้วัดที่ใช้ทั่วไปเป็น KPI การทำเช่นนี้จะทำให้การรวบรวมและเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างบริษัททำได้ง่ายขึ้น ตามที่ได้อธิบายไว้ในขั้นตอนที่ 2 เว็บไซต์: www.sdgcompass.org แสดงรายการออนไลน์ของตัวชี้วัดทางธุรกิจที่ใช้ทั่วไปสำหรับแต่ละเป้าหมาย SDG

นอกเหนือจาก KPI ที่นำมาใช้ทั่วทั้งองค์กรและถูกสื่อสารไปสู่ภายนอกแล้ว อาจจะเป็นประโยชน์ที่จะระบุตัวชี้วัดเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้บางส่วนของธุรกิจสามารถติดตามความก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายได้

กำหนดบรรทัดฐานและเลือกประเภทเป้าหมาย

สิ่งสำคัญคือต้องกำหนดบรรทัดฐานสำหรับแต่ละเป้าหมาย กระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการประเมินผลกระทบที่สรุปไว้ในขั้นตอนที่ 2 บรรทัดฐานสามารถเชื่อมโยงดังต่อไปนี้

- ช่วงเวลาหนึ่ง: ยกตัวอย่างเช่น อาจมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มจำนวนสตรีในคณะกรรมการบริษัท 40% เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2563 เทียบกับระดับพื้นฐานที่กำหนดไว้เมื่อปลายปี 2556;
- ระยะเวลาหนึ่ง: ยกตัวอย่างเช่น บริษัทสามารถกำหนดเป้าหมายเพื่อลดการใช้ไฟฟ้าโดยเฉลี่ยในช่วงระยะเวลาสามปีนับจากปี ค.ศ. 2018 ถึง 2020 ได้ 50% เมื่อเทียบกับการใช้ไฟฟ้าเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2549-2551 ซึ่งจะช่วยให้ลดผลกระทบที่อาจเกิดจากความแปรปรวนระยะสั้น

วิธีที่บริษัทกำหนดบรรทัดฐานอาจมีผลกระทบอย่างเป็นได้ชัดต่อโอกาสในการบรรลุเป้าหมาย จึงขอแนะนำให้มีความโปร่งใสเกี่ยวกับวิธีการและเหตุผลในการเลือกบรรทัดฐาน

เพื่อที่จะตรวจสอบความคืบหน้าได้อย่างถูกต้องจำเป็นต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและความเกี่ยวข้องของข้อมูลที่ถูกรายงาน เช่น การควบรวมกิจการ การเข้าซื้อกิจการ และการถอนการลงทุน หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวบริษัทควรรำหนดบรรทัดฐานใหม่

บริษัทควรตัดสินใจเลือกประเภทของเป้าหมายที่ต้องการ โดยทั่วไปเป้าหมายจะแบ่งออกเป็นหนึ่งในสองประเภท ดังนี้

- เป้าหมายสัมบูรณ์ (Absolute Goals) ที่คำนึงถึงเฉพาะ KPI เท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ลดจำนวนเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขภาพลง 30% ภายในปี 2563 นับจากปี 2558
- เป้าหมายสัมพัทธ์ (Relative Goals) ซึ่งใช้ในการเปรียบเทียบ KPI กับหน่วยของผลผลิต เช่น ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรงขององค์กรต่อหน่วยของยอดขายของบริษัทลง 25% ภายในปี 2561 นับจากปี 2557

เป้าหมายสัมบูรณ์มักบ่งบอกถึงผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อสังคมได้ดีที่สุด แต่ไม่ได้คำนึงถึง การเติบโตหรือถดถอยของบริษัท เป้าหมายสัมพัทธ์ในทางตรงกันข้ามจะวัดผลการดำเนินงานของบริษัทต่อหน่วยของผลผลิตได้แม่นยำยิ่งขึ้น แต่ผลกระทบที่เป้าหมายจะไม่แน่นอน เป้าหมายทั้งสองแบบไม่ทำให้มองเห็นภาพที่สมบูรณ์ ดังนั้นข้อเสนอแนะคือการบอกเล่าเรื่องราวของผลกระทบที่บริษัทต้องการจะบรรลุ

กำหนดระดับของความทะเยอทะยาน

ขอแนะนำให้พิจารณาระดับความทะเยอทะยานของบริษัทเกี่ยวกับเป้าหมายและการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกเพื่อเป็นแนวทาง เป้าหมายที่ทะเยอทะยานมีแนวโน้มที่จะขับเคลื่อนผลกระทบที่ใหญ่กว่าและผลงานที่ดีกว่า เป้าหมายที่เจียมเนื้อเจียมตัว ด้วยการตั้งเป้าหมายให้สูงกว่าผลงานที่คาดการณ์ไว้เมื่อเทียบกับบรรทัดพื้นฐาน และด้วยการกำหนดเป้าหมายที่ไม่มีใครรู้วิธีการบรรลุเป้าหมาย อย่างแน่นอนบริษัทจะกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรม และสร้างแรงจูงใจให้กับความคิดสร้างสรรค์

การตัดสินใจเกี่ยวกับความทะเยอทะยานจะมีผลกระทบต่อชื่อเสียงและผู้นำในอุตสาหกรรมสร้างแรงกดดันต่อบริษัทอื่นเพื่อทำให้ง่ายขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ถ้าบริษัทรายหนึ่งมุ่งมั่นที่จะจ่ายค่าจ้างที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตสำหรับพนักงานทุกคน บริษัทอื่นในธุรกิจเดียวกันจะต้องปฏิบัติตามหรือถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

ตามธรรมเนียม บริษัทตั้งค่าความทะเยอทะยานของตนเองโดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในปัจจุบันและในอดีต การคาดการณ์แนวโน้มและสถานการณ์และการเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน อย่างไรก็ตามผลกระทบโดยรวมของเป้าหมายดังกล่าวไม่เพียงพอที่จะจัดการความท้าทายทางสังคมและสิ่งแวดล้อมทั่วโลกได้อย่างเต็มที่

ในการนี้ บริษัทชั้นนำเพิ่งเริ่มใช้แนวทาง 'นอก-ใน' เพื่อการตั้งเป้าหมายมากขึ้น แนวทางนี้กำลังได้รับแรงผลักดันจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากบริษัทมุ่งมั่นที่จะตั้งเป้าหมาย 'ฐานวิทยาศาสตร์' และกำลังเกิดขึ้นในด้านอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

SDGs แสดงถึงความเห็นพ้องทางการเมืองที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนเกี่ยวกับระดับความก้าวหน้าที่ต้องการในระดับโลก และเป็นโอกาสสำหรับบริษัทที่จะใช้วิธีการเดียวกันสำหรับหลากหลายรูปแบบของความท้าทายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งหมายถึงการกำหนดระดับความทะเยอทะยานให้กับบริษัท ตามความปรารถนาของ SDG และการกำหนดส่วนแบ่งที่เหมาะสมสำหรับบริษัทโดยขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และขนาด แม้จะมีความท้าทายเกี่ยวกับระเบียบวิธีการที่เกิดขึ้นก็ตาม แนวทาง 'นอก-ใน' ที่หลากหลายสำหรับบริษัทที่ต่างกันที่สุดสอดคล้องกับ SDGs อาจช่วยกำหนดความเป็นผู้นำด้านความยั่งยืนขององค์กรได้ในหลายปีข้างหน้า

การตัดสินใจถึงระดับความทะเยอทะยานของบริษัทมีพื้นฐานเชื่อมโยงกับการกำหนดระยะเวลาสำหรับการบรรลุเป้าหมายมีการถกเถียงกันในการกำหนดระยะเวลาให้พอที่จะตั้งเป้าหมาย ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมเพื่อสร้างอนาคตที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากความเป็นจริงในปัจจุบัน การทำให้ระยะเวลายาวนานพอที่จะช่วยให้สามารถสื่อสารได้ดีขึ้น - ยกตัวอย่างเช่น เป้าหมายของการจัดหาแหล่งพลังงานหมุนเวียนให้ได้ 100% ของการใช้พลังงานของบริษัท ภายในปีพ.ศ. 2573 มีแนวโน้มสร้างแรงบันดาลใจและส่งผลกระทบต่อเป้าหมายได้มากกว่าเป้าหมาย 'พลังงานทดแทน 75% ภายในปี พ.ศ. 2568' การชดเชยคือระยะเวลาที่ยาวนานขึ้นความรับผิดชอบในการบรรลุเป้าหมายจะลดลง ดังนั้นหากบริษัทกำหนดเป้าหมายระยะยาวที่สอดคล้องกับระยะเวลา 15 ปีของ SDGs บริษัทจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายระยะสั้น / ระยะกลางหรือเป้าหมายสำคัญๆ ด้วยเช่นกัน

ในการดำเนินการ: การปรับใช้แนวทางการตั้งเป้าหมาย

แนวทางใน-นอก

แนวทางที่มุ่งเน้นภายในในปัจจุบันเพื่อการตั้งเป้าหมายไม่เพียงพอกับการตอบสนองของความต้องการของโลก

ช่องว่างของประสิทธิภาพการดำเนินงาน
มีช่องว่างระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจในปัจจุบันและประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ต้องการเพื่อตอบสนองความต้องการของโลก

แนวทางนอก-ใน

เมื่อพิจารณาจากสิ่งที่ต้องการจากภายนอกจากมุมมองทั่วโลกและการกำหนดเป้าหมายตามนั้น ธุรกิจจะช่วยลดช่องว่างระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานในปัจจุบันและประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ต้องการ

SDGs เป็นตัวแทนของความเห็นพ้องทางการเมืองที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนเกี่ยวกับระดับความท้าทายที่ต้องการในระดับโลก

การริเริ่มการตั้งเป้าหมาย

การริเริ่มที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนแนวทาง 'นอก-ใน' เพื่อการตั้งเป้าหมายทางธุรกิจ ได้แก่

- **Science Based Targets Initiative** จากโครงการเปิดเผยข้อมูลคาร์บอนไดออกไซด์ (Carbon Disclosure Project: CDP) สถาบันทรัพยากรโลก (World Resources Institute: WRI) องค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกสากล (World Wide Fund for Nature: WWF) และข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ (UN Global Compact) ซึ่งกำลังพัฒนาเครื่องมือและวิธีการสำหรับบริษัทต่างๆ ในการกำหนดเป้าหมายที่สอดคล้องกับหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ว่าอุณหภูมิโลกไม่ควรสูงขึ้นมากกว่า 2 องศาเซลเซียส
- **Future-Fit Benchmarks** ที่พัฒนาขึ้นโดย Natural Step ซึ่งระบุชุดเป้าหมาย 'สัมบูรณ์' ซึ่งอิงกับวิทยาศาสตร์ระบบชาติและสังคม และทุกบริษัทต้องมุ่งเน้นในการไปถึงโดยไม่คำนึงถึงผลิตภัณฑ์และบริการของบริษัท

- WBCSD's **Action 2020** ซึ่งกำหนดวาระเพื่อให้ธุรกิจดำเนินงานในด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนไปจนถึงปี พ.ศ. 2563 และต่อๆ ไป WBCSD's Action 2020 กำหนดเป้าหมายทางสังคม 'สิ่งที่สังคมจำเป็นต้องมี' และประมาณ 9 ด้านที่สำคัญ ซึ่งขึ้นอยู่กับกรอบทวนทางวิทยาศาสตร์ที่จัดทำโดย Stockholm Resilience Center

นอกจากนี้ ยังมีแรงบันดาลใจที่สามารถดูได้ในฐานข้อมูลออนไลน์สำหรับเป้าหมายทางธุรกิจและเป้าหมายอื่นๆ ได้แก่

- **เว็บไซต์ของสหประชาชาติ** ซึ่งประกอบด้วยความมุ่งมั่นของภาครัฐต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป้าหมายย่อยที่ถูกประกาศไว้โดยบริษัท
- **PivotGoals** โดย Winston Eco-Strategies ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้สามารถเรียกดูเป้าหมายหลักและเป้าหมายย่อยที่กำหนดโดย 500 บริษัททั่วโลก

➤ ประกาศความมุ่งมั่นต่อ SDGs

การทำให้สาธารณะรับทราบเป้าหมายทั้งหมด
หรืออาจจะแค่บางส่วนของบริษัทสามารถ
เป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
เนื่องจากการแสดงออกถึงความปรารถนา
ของบริษัทในการพัฒนาที่ยั่งยืน การทำเช่นนี้
อาจสร้างแรงบันดาลใจและดึงดูดพนักงานและ
ลูกค้าทางธุรกิจให้มีส่วนร่วม และเป็นข้อมูลที่ดี
ในการเจรจากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก

ประโยชน์ของการประกาศเป้าหมายหลักและเป้าหมายย่อย
ให้สาธารณะรับทราบ ควรถูกพิจารณาเทียบกับ
ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการวิพากษ์วิจารณ์
หากบริษัทไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ตามเวลาที่กำหนดไว้
ได้ในการจัดการความเสี่ยงนั้นบริษัทจะได้รับประโยชน์
จากการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอและโปร่งใสเกี่ยวกับความพยายาม
ความคืบหน้า และความท้าทายที่ต้องเผชิญ

บริษัทสามารถประกาศเป้าหมายที่สอดคล้องกับ SDGs
ในเว็บไซต์สาธารณะที่ **www.business.un.org**
รวมถึงข้อกำหนดด้านความโปร่งใสในรูปแบบของคำมั่น
ที่จะสื่อสารเป็นประจำทุกปี โดยใช้ช่องทางรายงานความยั่งยืน
หรือเป็นการรายงานแบบบูรณาการที่ครอบคลุมด้านเศรษฐกิจ สังคม
และสิ่งแวดล้อม (sustainability or integrated reporting) -
เกี่ยวกับความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายของบริษัท

ขั้นตอนที่ 4

การบูรณาการ

จากผลลัพธ์ของการตั้งเป้าหมาย บริษัทจะได้ระบุ KPI ที่เฉพาะเจาะจงและตั้งเป้าหมายสำหรับแต่ละลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ของบริษัท การบูรณาการความยั่งยืนเข้ากับธุรกิจหลัก และการฝังเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไว้ในหน้าที่เป็นพื้นฐานในการบรรลุเป้าหมายเหล่านี้

การบูรณาการความยั่งยืน มีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงทุกด้านของธุรกิจหลักของบริษัท รวมถึงผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ กลุ่มลูกค้า การจัดการห่วงโซ่อุปทาน การเลือกและการใช้วัตถุดิบ การขนส่ง และเครือข่ายการจัดจำหน่าย และการสิ้นสุดอายุการใช้งานผลิตภัณฑ์

เพื่อติดตามวัตถุประสงค์ร่วมกัน หรือแก้ไขการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ บริษัทกำลังทำงานร่วมกับคู่ค้าเพื่อขยายผลกระทบและการเข้าถึงเป้าหมายมากขึ้น

ในขั้นตอนนี้ เราจะระบุวิธีที่บริษัทสามารถบูรณาการ SDGs ผ่านการดำเนินการต่อไปนี้:

> ยึดติดกับเป้าหมายความยั่งยืนภายในธุรกิจ	22
> ปลุกฝังความยั่งยืนในทุกภาคส่วน	23
> มีส่วนร่วมในความร่วมมือ	24

➤ ยึดติดกับเป้าหมายความยั่งยืนภายในธุรกิจ

**ความเป็นผู้นำที่กระตือรือร้นของผู้บริหารและผู้จัดการอาวุโส
ถือว่าเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จของการเปลี่ยนแปลง
องค์กรที่สำคัญ สำหรับการบูรณาการเป้าหมาย
ด้านความยั่งยืนของธุรกิจซึ่งอาจทำให้
ทุกส่วนขององค์กรไม่สามารถเข้าใจมูลค่า
ของธุรกิจได้อย่างเต็มที่ที่การนำของ
ผู้บังคับบัญชาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง**

นอกจากนี้ยังมีการรับรู้ถึงบทบาทสำคัญที่คณะกรรมการบริษัท
มีต่อการบูรณาการความยั่งยืนเข้ากับกลยุทธ์ในระยะยาว
คณะกรรมการบริษัทสามารถมีบทบาทสำคัญ
เช่น การบูรณาการเป้าหมายด้านความยั่งยืน
เข้ากับเกณฑ์การสรรหาและค่าตอบแทน
ของผู้บริหารระดับสูง

เพื่อให้แน่ใจว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนถูกยึด
อย่างแน่นหนาภายในองค์กร มีหลักการสองประการ
ที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ:

- สร้างความเข้าใจร่วมกันว่าความก้าวหน้าเพื่อไปสู่เป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืนสามารถสร้างมูลค่าให้กับบริษัท
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารกรณีศึกษาของธุรกิจ
อย่างชัดเจน และวิธีการดำเนินงานเพื่อความก้าวหน้า
ไปยังเป้าหมายอื่นๆ ของธุรกิจ
- บูรณาการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้าไป
ในการพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงาน
และรูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนทั่วทั้งองค์กร
ด้วยการมีแรงจูงใจเพิ่มเติมเพื่อสะท้อนถึงบทบาท
เฉพาะหน้าที่หรือบุคคลจะมีส่วนช่วย
ในการบรรลุเป้าหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าว

เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
ของบริษัทควรเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของเป้าหมายด้านการเงิน
เป้าหมายดำเนินงานและกลยุทธ์ และเป้าหมายในระดับพื้นที่
เช่น การขายและผลผลิต ในท้ายที่สุดความทะเยอทะยาน
ด้านความยั่งยืนจะสะท้อนให้เห็นในวิสัยทัศน์พันธกิจ
และ/หรือเป้าประสงค์ของบริษัท และสิ่งเหล่านี้
จะเป็นพื้นฐานและสิ่งสำคัญที่ทำให้บริษัท
ประสบความสำเร็จด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต

ตัวอย่างอุตสาหกรรมเฉพาะ

เพื่อเป็นการแสดงตัวอย่างความเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมเฉพาะและ
ช่วยระบุโอกาสที่เป็นรูปธรรมสำหรับ บริษัทในการบรรลุเป้าหมาย
SDGs ในขณะที่สร้างมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้น ชีตกลาง
โลกแห่งสหประชาชาติ (UN Global Compact)
และ เคพีเอ็มจี (KPMG) ได้นำ **SDG Industry Matrix**
มาใช้ใน 7 อุตสาหกรรม

➤ ปลุกฝังความยั่งยืนในทุกภาคส่วน

แม้ว่าผู้เกี่ยวข้องและทีมงานด้านความยั่งยืนจะมีบทบาทสำคัญในการบรรลุเป้าหมายด้านความยั่งยืนของบริษัท การสนับสนุนและความเป็นเจ้าของฟังก์ชันการทำงานขององค์กร เช่น การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาธุรกิจ การบริหารอุปทาน การดำเนินงาน และทรัพยากรบุคคล ซึ่งเป็นทุกแง่มุมสำคัญในการปลุกฝังความยั่งยืนในกลยุทธ์ทางธุรกิจ วัฒนธรรมองค์กร และการดำเนินงาน

มันขึ้นอยู่กับลักษณะของบริษัทและเป้าหมายด้านความยั่งยืนหน้าที่บางอย่างอาจมีความสำคัญมากกว่าอย่างอื่น ยกตัวอย่างเช่น เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้จัดหาผลิตภัณฑ์และบริการจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น หากเป้าหมายนั้นเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ในทุกกรณีความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลสำหรับความก้าวหน้าในแต่ละเป้าหมายหลัก และเป้าหมายย่อยจะช่วยผลักดันให้ประสบความสำเร็จ

การปฏิบัติหลายแบบมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงขององค์กรและการสนับสนุนการรวมธุรกิจจากการสร้างความตระหนักและการฝึกอบรมเพื่อใช้ความรู้ และแรงบันดาลใจในการเข้าถึงความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้องภายนอกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการใช้ดำเนินกลยุทธ์ของบริษัท ในด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน บริษัทหลายแห่งได้จัดตั้งสภาคณะกรรมการหรือคณะทำงานด้านความยั่งยืน ที่มาจากหลายส่วน ในบางกรณี โครงสร้างการกำกับดูแลอาจรวมถึงคณะกรรมการด้านความยั่งยืนในระดับผู้บริหาร การทำเช่นนี้ช่วยให้มีเวลาในการอภิปรายเชิงกลยุทธ์ เพื่อจัดลำดับความสำคัญด้านความยั่งยืน ซึ่งอาจเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในช่วงเริ่มต้นของการรวมธุรกิจ

การดำเนินการ: การฝังเป้าหมายด้านความยั่งยืนในองค์กร

วาระการบริหารงานองค์กร 2559

KPI: มีส่วนในการบรรลุเป้าหมายที่ 12 ของการพัฒนาที่ยั่งยืน

- การลดปริมาณสารเคมีที่เป็นอันตรายทั้งหมดในผลิตภัณฑ์ภายในปี 2563
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการระบุและกำจัดสารเคมีอันตรายทั้งหมด ถ้าเป็นไปได้ควรระบุทางเลือกภายในปี 2559

* สารเคมีที่เป็นอันตรายตามที่ระบุด้วยข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องภายในและภายนอกซึ่งนอกเหนือจากที่กฎหมายห้ามไว้

การปฏิบัติที่ได้รับมอบหมาย

วาระการบริหารฟังก์ชัน

การวิจัยและพัฒนา

ระบุวัสดุทดแทนสำหรับสารเคมีที่ถูกระบุว่าเป็นอันตรายทั้งหมดในผลิตภัณฑ์ภายในปี 2559

วาระการบริหารฟังก์ชัน

การจัดการห่วงโซ่อุปทาน

หากเป็นไปได้ระบุและกำจัดสารเคมีอันตรายทั้งหมดในผลิตภัณฑ์และส่วนประกอบที่หาซื้อได้ภายในปี 2559

การปฏิบัติที่ได้รับมอบหมาย

เป้าหมายเฉพาะ

วิศวกรวิจัยและพัฒนา

ระบุวัสดุทดแทนสำหรับสารเคมีอันตรายที่ถูกระบุไว้ทั้งหมดในผลิตภัณฑ์และส่วนประกอบภายใต้ความรับผิดชอบภายในปี 2559

เป้าหมายเฉพาะ

ผู้ซื้อส่วนประกอบ

ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบัญชีอุปทานทั้งหมดสอดคล้องกับนโยบายการจัดซื้อสารเคมีอันตรายภายในปี 2559

มีส่วนร่วมในความร่วมมือ

จากการสำรวจในปี 2557 พบว่า 90% ของกลุ่มตัวอย่าง จาก 38,000 ผู้บริหาร ผู้จัดการ และผู้นำทางความคิด เห็นพ้องกันว่า การตอบโต้ประเด็นด้านความยั่งยืน อย่างมีประสิทธิภาพไม่สามารถทำได้ด้วยคนๆ เดียว หรือองค์กรเดียว

การเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน ได้ถูกนำมาพิจารณา ในการออกแบบ SDGs โดย SDG 17 จะกำหนดเป้าหมายต่างๆ สำหรับความร่วมมือจากหลายภาคส่วน

โดยทั่วไป บริษัทสามารถสร้างความร่วมมือได้อย่างน้อย 3 ประเภท ดังนี้

- สำหรับความร่วมมือของห่วงโซ่มูลค่าภายในบริษัทเอง บริษัทสามารถใช้ห่วงโซ่มูลค่าของตน ในการรวมทักษะเพิ่มเติม เทคโนโลยี และทรัพยากร และนำเสนอทางออกใหม่สู่ตลาด
- ความคิดริเริ่มของภาคอุตสาหกรรมที่รวมบริษัทชั้นนำ ในอุตสาหกรรมหลายรายเข้าด้วยกันเพื่อที่จะ ยกกระดับมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติในอุตสาหกรรม ทั้งหมดและเอาชนะความท้าทายร่วมกัน
- ความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วน ที่รัฐบาล ภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคมร่วมมือกัน เพื่อจัดการกับความท้าทายที่ซับซ้อน

SDGs สามารถช่วยทำให้เกิดพันธมิตรระหว่างบริษัทที่มีเป้าหมาย และลำดับความสำคัญร่วมกันได้ การสร้างพันธมิตร เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัย ความมุ่งมั่นในระดับสูงจากผู้ที่เกี่ยวข้อง องค์กรพันธมิตรควรมุ่งมั่นที่จะกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ยกระดับขีดความสามารถหลัก ดำเนินโครงการที่ปราศจาก การแทรกแซงทางการเมือง พัฒนาโครงสร้างการกำกับดูแลที่ชัดเจน สร้างกรอบการทำงานเพื่อติดตามตรวจสอบ มุ่งเน้นผลกระทบ คาดการณ์ความต้องการทรัพยากรในอนาคต และสร้างกระบวนการจัดการความรู้ สำหรับความร่วมมือใหม่ ขอแนะนำให้เริ่มต้นจากเล็กๆ แต่ต้องออกแบบให้สามารถขยายให้ใหญ่ขึ้นได้

ขั้นตอนที่ 5

การรายงานและ การสื่อสาร

กว่าทศวรรษที่ผ่านมา การปฏิบัติเพื่อเปิดเผยข้อมูล
ความยั่งยืนขององค์กรได้เพิ่มขึ้นอย่างมากตามที่
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องการข้อมูล การรายงานและ
สื่อสารเป็นสิ่งสำคัญต่อความก้าวหน้าของบริษัท
ด้าน SDGs อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เข้าใจและ
ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รัฐบาลหลายแห่ง หน่วยงานกำกับดูแลตลาด
และตลาดหุ้น ได้ริเริ่มนโยบายการรายงานและ
ระเบียบข้อบังคับในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา
โดยมีอย่างน้อย 180 นโยบายระดับชาติ
และความคิดริเริ่มเกี่ยวกับการ
การรายงานความยั่งยืนอยู่ทั่วโลก
และประมาณสองในสามนี้
มีผลบังคับใช้

ในปัจจุบันบริษัทที่ใหญ่ที่สุดในโลกส่วนใหญ่
เปิดเผยผลการดำเนินงานและผลกระทบ
ด้านความยั่งยืนของตน โดย 93%
จาก 250 บริษัทที่ใหญ่ที่สุดในโลกรายงาน
ประสิทธิภาพด้านความยั่งยืนของตน
ซึ่งสามารถดูได้จากรายงานผลการสำรวจ
ความรับผิดชอบต่อองค์กรในปี 2556
ที่จัดทำโดย KPMG

SDGs ทำให้การรายงานในระดับนี้มีความ
คาดหวังที่ชัดเจน เป้าหมายของ SDG 12.6
เรียกร้องให้รัฐบาลต่างๆ ทั่วโลกสนับสนุน
บริษัทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัท
ขนาดใหญ่และบริษัทข้ามชาติเพื่อนำ
แนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนมาใช้และ
บูรณาการข้อมูลความยั่งยืน
ไว้ในรอบการรายงานผล

ขั้นตอนนี้จะแสดงการดำเนินการ
ที่จำเป็นในด้านการรายงาน
และการสื่อสาร:

➤ การรายงานและการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ	27
➤ การสื่อสารเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ของ SDG	28

การพัฒนาระบบเพื่อบูรณาการการจัดการประเด็นด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้ากับการตัดสินใจทางธุรกิจในแต่ละวันเป็นสิ่งจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงไปสู่การรายงานที่มีความหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การรายงานที่มีประสิทธิภาพสร้างความไว้วางใจและสนับสนุนการสร้างคุณค่าและเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงภายในและการตัดสินใจผ่านการจัดการประสิทธิภาพแบบบูรณาการ ไม่น่าแปลกใจที่โครงการ **Reporting Matters** ของ WBCSD ร่วมกับ **Radley Yeldar** แสดงให้เห็นว่าข้อมูลความยั่งยืนมีความสำคัญมากขึ้นสำหรับการตัดสินใจที่จะลงทุนอย่างถูกต้อง

คุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันมากระหว่างผู้สื่อข่าวแต่ละคน แต่การวิจัยแสดงให้เห็นถึงการปรับปรุงโดยรวม การพัฒนามาตรฐานและระเบียบข้อบังคับเป็นหัวใจหลักเพื่อขับเคลื่อนแนวทางปฏิบัติด้านการเปิดเผยข้อมูลที่ดีขึ้น เนื่องจากความเข้าใจบทบาทของข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินมีส่วนนำไปสู่ความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

นอกเหนือจากการรายงานอย่างเป็นทางการแล้ว บริษัทยังต้องใช้ช่องทางต่างๆ เพื่อสื่อสารกลยุทธ์และผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ บริษัทขนาดใหญ่และ SMEs จะได้ประโยชน์จากการรายงานและการสื่อสารต่อสาธารณชนถึงผลการดำเนินงานของพวกเขาที่มีต่อ SDGs นอกจากนี้ เว็บไซต์ขององค์กร ช่องทางโซเชียลมีเดีย อีเวนต์ จดภาพผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและการโฆษณา เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาที่ยั่งยืน

โดยปกติรายงานความยั่งยืนถูกมองว่าเป็นหนทางหนึ่งในการสร้างความไว้วางใจและปรับปรุงชื่อเสียง แต่ในปัจจุบันได้กลายเป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจอย่างยั่งยืน กระตุ้นการพัฒนาองค์กร พลิกดันให้เกิดผลงานที่ดีขึ้น ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม และดึงดูดการลงทุน

การปฏิวัติข้อมูล

ในช่วงฤดูใบไม้ผลิปี 2559 สหประชาชาติจะระบุตัวชี้วัดที่เป็นสากลเพื่อวัดและติดตามความก้าวหน้าด้าน SDGs

การก่อการสหประชาชาติ รัฐบาล และสถาบันวิจัยรวมตัวกันเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดเหล่านี้ จะทำให้เกิดการปฏิวัติข้อมูลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ดูได้จาก **www.undatarevolution.org**) ซึ่งหมายถึงการให้ข้อมูลที่มีคุณภาพสูงที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่ดีขึ้น

การปฏิวัติข้อมูลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนจะได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ภาคเอกชนสร้างข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจะต้องมีข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้มากขึ้น เปรียบเทียบได้มากขึ้น พร้อมใช้งานตามเวลาจริง และเป็นไปตามมาตรฐานที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ด้วยการนำเสนอรายการตัวชี้วัดทางธุรกิจที่มีอยู่แล้วเพื่อเปรียบเทียบกับ SDG เว็บไซต์ SDG Compass (**www.sdgcompass.org**) ช่วยให้นักสามารถเริ่มต้นการดำเนินงานด้านนี้ได้อย่างรวดเร็ว

ภาคเอกชนจะมอบบทบาทสำคัญในการบรรลุการปฏิวัตินี้ ไม่เพียงแต่เป็นผู้ผลิตข้อมูลเท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งเงินทุนและความคิดสร้างสรรค์ที่จะช่วยในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางออกใหม่ๆ เพื่อรวบรวมวิเคราะห์และแบ่งปันข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การรายงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เป็นเรื่องสำคัญที่บริษัทต้องใช้มาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลสำหรับการรายงานความยั่งยืน เช่น มาตรฐานที่ครอบคลุมซึ่งนำเสนอโดย GRI และ/หรือกลไกการรายงานระดับปัญหา เช่น CDP และอื่นๆ ตัวอย่างกลไกการรายงานระดับปัญหาอื่นๆ ได้แก่ หลักปฏิบัติของสหประชาชาติว่าด้วยการดำเนินงานในการรายงาน (UNGP Reporting Framework) และ กรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (CDSB Framework) ภาพรวมของมาตรฐานและกรอบการดำเนินงานอื่นๆ สามารถดูได้จากเว็บไซต์ [SDG Compass \(www.sdgcompass.org\)](http://www.sdgcompass.org)

บริษัทสามารถเลือกใช้รูปแบบการรายงานและการติดต่อสื่อสารที่มีอยู่แล้ว หรือจัดทำรายงานหรือการสื่อสารต่างหากที่มีความกระชับมากขึ้น

ในขณะที่การรายงานความยั่งยืนได้มีการวิวัฒนาการในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา มีหลักการที่สำคัญจำนวนหนึ่งเกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น GRI กำหนดหลักการ 10 ข้อสำหรับการรายงานความยั่งยืน: การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บริบทความยั่งยืน ความเป็นรูปธรรม ความสมบูรณ์ ความสมดุล สามารถเปรียบเทียบได้ ความถูกต้อง ก้นเวลา ความชัดเจน และความน่าเชื่อถือ สิ่งเหล่านี้ช่วยให้บริษัทจัดทำข้อมูลที่มีคุณภาพสูง ในประเด็นที่สำคัญและเป็นประโยชน์สำหรับการรายงานความยั่งยืน ตลอดจนการสื่อสารในภาพรวม หลักการเหล่านี้มีความสำคัญและสามารถดำเนินการได้ดีขึ้นเนื่องจากกรณี SDGs ยกตัวอย่างเช่น หลักการของ 'บริบทการพัฒนาที่ยั่งยืน' ซึ่งจะช่วยให้บริษัทนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานในบริบทที่กว้างขึ้นของความยั่งยืน และอ้างอิงถึงเงื่อนไขและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่กว้างขึ้น SDGs เป็นกรอบการดำเนินงานสำหรับบริษัทต่างๆ เพื่อที่จะเข้าใจบริบทเรื่องความยั่งยืนของตนเอง

ในการผลักดันให้เกิดการรายงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น บริษัทควรเน้นการรายงานและการสื่อสารเกี่ยวกับประเด็นสำคัญๆ ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสำหรับการรายงานความยั่งยืน หมายถึงประเด็นที่สะท้อนถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ

สิ่งแวดล้อม และสังคมอย่างมีนัยสำคัญ (ตามที่ระบุไว้ใน **ขั้นตอนที่ 2**) ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ตลอดจนประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการประเมินและการตัดสินใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งถูกกำหนดโดย **GRI G4 Sustainability Reporting Guidelines, 2013**

รายชื่อประเด็นสำคัญๆ ที่เป็นรูปธรรมของบริษัทมีแนวโน้มที่จะรวมถึงลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ที่ถูกระบุไว้ในผลลัพธ์ของ **ขั้นตอนที่ 2** บริษัทควรรายงานผลการปฏิบัติงานทั้งเชิงบวกและเชิงลบตามลำดับความสำคัญเหล่านี้ เพื่อให้แน่ใจว่ารายงานจะครอบคลุมถึงวิธีการที่บริษัทจะบรรลุเป้าหมายการรับผิดชอบต่อพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับ SDGs วิธีการที่จะแก้ไขผลกระทบหลักต่อ SDGs และวิธีการใช้ประโยชน์จากความสามารถหลักเทคโนโลยี และทางออกเพื่อมีส่วนนำไปสู่ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมาย SDGs

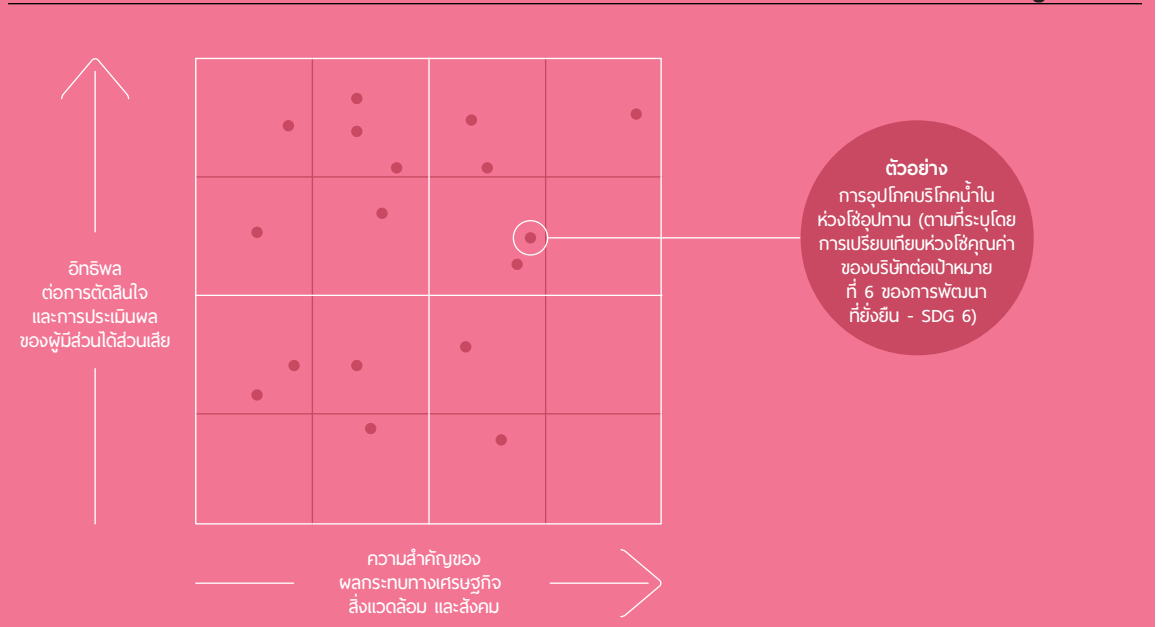
นอกจากนี้ รายงานที่มีประสิทธิภาพจะพิจารณาประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างมากต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งหมายถึงการตอบสนองต่อความสนใจที่สมเหตุสมผล ความกังวล และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ตามที่อธิบายไว้ใน **ขั้นตอนที่ 2**) ผ่านการดำเนินการและการตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัท แม้ว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนบางตัวอาจจะไม่ได้ถูกระบุว่าเป็นความสำคัญของบริษัทก็ตาม

ตารางเมทริกซ์เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรมในรายงาน โดยกำหนดความสำคัญ เช่น **ขั้นตอนที่ 2** ในเรื่องเกี่ยวกับ "ความสำคัญของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม" และ "อิทธิพลต่อการประเมินและการตัดสินใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย" การจัดลำดับความสำคัญไม่จำเป็นต้องมีความสำคัญอย่างมากในทั้งสองมุมมองที่ได้กล่าวไป จึงจะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการรายงาน

บริษัทสามารถใช้ความสามารถและการรับรองจากภายนอกที่เป็นกลางเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและคุณภาพของรายงาน

▼ ดูด้านล่างสำหรับตัวอย่างในการดำเนินการ

การดำเนินการ: การจัดลำดับความสำคัญในการรายงาน SDG อย่างเป็นรูปธรรม

➤ การสื่อสารประสิทธิภาพของ SDG

The SDGs ถือได้ว่าเป็นสื่อกลางในการรายงาน ซึ่งกรอบการดำเนินงานร่วมกันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอาจเป็นประโยชน์ในการออกแบบวิธีการจัดลำดับความสำคัญของการรายงาน และประเภทของการเปิดเผยข้อมูล ประสิทธิภาพการดำเนินงานที่บริษัทได้ทำ การสื่อสารในหลายช่องทางเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

หลายบริษัทได้รายงานและสื่อสารเกี่ยวกับหัวข้อภายใต้ SDGs เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดการน้ำอย่างยั่งยืน หรือการจ้างงาน และการมีงานทำที่ดี การปรับให้การรายงาน และการสื่อสารของบริษัทสอดคล้องกับ SDGs คือการอภิปรายประสิทธิภาพการดำเนินงาน ในบริบทของความคาดหวังที่กำหนดโดย SDGs รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลด้วยภาษาที่สอดคล้องกับ SDGs เพื่อให้แน่ใจว่ามีเจตนาไปในทิศทางเดียวกัน ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สำหรับแต่ละ SDG ที่เกี่ยวข้อง บริษัทสามารถเปิดเผยข้อมูล ดังนี้

- ทำไม SDG จึงถูกระบุว่าเกี่ยวข้องและเกี่ยวข้องอย่างไร (เช่น อธิบายขั้นตอนการกำหนดลำดับความสำคัญของ SDG และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
- ผลกระทบที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นทางบวก หรือทางลบของ SDG ที่เกี่ยวข้อง
- เป้าหมายของ SDG ที่เกี่ยวข้องและความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมาย
- กลยุทธ์และแนวทางปฏิบัติเพื่อจัดการผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับ SDGs และเพื่อบรรลุเป้าหมายด้วยการบูรณาการธุรกิจ (เช่น คำอธิบายนโยบาย ระบบ และกระบวนการต่างๆ เช่น การตรวจสอบวิเคราะห์สถานะของกิจการ)

KPI และตัวชี้วัดอื่นๆ ที่บริษัทกำหนดในกระบวนการประเมินผลกระทบ และการกำหนดเป้าหมายตามที่ได้อธิบายในขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการเลือกตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง สำหรับการรายงาน สำหรับวัตถุประสงค์ในการรายงานและการสื่อสาร ตัวชี้วัดเหล่านี้สามารถเสริมด้วยตัวชี้วัดเพิ่มเติมได้ ซึ่งสามารถเลือกทั้งสองแบบโดยใช้รายการตัวชี้วัดทางธุรกิจที่มีอยู่เปรียบเทียบกับ SDGs ข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก www.sdgcompass.org

นอกจากนี้ เพื่อให้สามารถรายงานเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกลุ่มด้วยโอกาส กลุ่มช่วยเหลือ หรือกลุ่มเสี่ยง จึงควรใช้ตัวชี้วัดที่สามารถแยกตามเกณฑ์ทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น เพศ อายุ เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความพิการ และลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บริษัทที่เลือกที่จะจัดทำรายงาน SDG แบบแยกต่างหาก สามารถจัดโครงสร้างและจัดระเบียบข้อมูลในรายงานตาม SDG ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำทางผู้อ่านไปยังข้อมูลเกี่ยวกับ SDGs ที่มีความสำคัญกับพวกเขามากที่สุด

บริษัทที่บูรณาการข้อมูล SDGs เข้ากับประเภทของรายงานหรือการสื่อสารที่มีอยู่สามารถใช้ภาพประกอบ เช่น รูปภาพสำหรับแต่ละ SDG ที่เกี่ยวข้องเพื่อเน้นข้อมูล SDG ที่เกี่ยวข้องให้เด่นชัด นอกจากนี้ยังสามารถเน้น SDGs ที่เกี่ยวข้องให้เด่นชัดในสารบัญญ ยกตัวอย่างเช่น บริษัทที่ใช้มาตรฐาน เช่น GRI เพื่อรายงานการมีส่วนร่วมต่อ SDGs สามารถเพิ่มคอลัมน์ลงในดัชนีเนื้อหา GRI โดยการเปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลของ GRI ที่เกี่ยวข้อง กับรายการ SDGs ที่เกี่ยวข้อง

SDGs บูรณาการประเด็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ดังนั้นบริษัทต่างๆ จะได้รับประโยชน์จากการยอมรับและความเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้ ในรายงานและการสื่อสาร ยกตัวอย่างเช่น ประเด็นต่างๆ เช่น ความเท่าเทียมทางเพศ สุขภาพ หรือการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนและการผลิตที่เกี่ยวข้องกับ SDGs เป้าหมายอื่นๆ บริษัทอาจพบว่าการอธิบายความก้าวหน้าในเรื่องหนึ่งอาจมีส่วนช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในเรื่องอื่นด้วย

กิตติกรรมประกาศ

GRI, UN Global Compact และ WBCSD
ขอขอบคุณทุกท่าน บริษัทต่างๆ และองค์กรต่างๆ
ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำเอกสารฉบับนี้
ด้วยแรงกายแรงใจในการให้คำแนะนำ
และข้อเสนอแนะระหว่าง
การปรึกษาหารือที่ผ่านมา

ขอขอบคุณ Radley Yeldar
เป็นพิเศษสำหรับการแก้ไขและออกแบบ

หน่วยงานพันธมิตรขอชื่นชมการสนับสนุนจาก PwC,
IO Sustainability, the Swedish International
Development Cooperation Agency (Sida) และ
the Swiss State Secretariat for Economic
Affairs (SECO)

SDG Compass เป็นผลมาจากความพยายามร่วมกัน
ของเพื่อนร่วมงานจาก GRI, UN Global Compact และ
WBCSD ได้แก่ :

GRI

นำโดย: Pietro Bertazzi (Bertazzi@GlobalReporting.org),
Bastian Buck, Diana Danciu, Laura Espinach,
Teresa Fogelberg, Anne Kullman, Punjanit Leagnavar,
and Rashmi van de Loenhorst

UN Global Compact

นำโดย: Ole Lund Hansen (hansen4@un.org),
Swati Chaudhary, and Emmeline Skelton

WBCSD

นำโดย: Mark Didden (Didden@wbcsd.org),
Anaïs Blasco, Emily Grady, Rodney Irwin,
Carina Larsfalten, and Amanda Williams

เกี่ยวกับเรา

United Nations
Global Compact

wbcsd

SDG Compass ถูกพัฒนาโดย GRI the UN Global Compact และ the World Business Council for Sustainable Development (WBCSD)

**SDG Compass รวบรวมข้อเสนอแนะ
ที่ได้รับผ่านการปรึกษาหารือเป็นเวลา 3 ครั้ง
จาก บริษัทต่างๆ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา
และองค์กรภาคประชาสังคมทั่วโลก**

เกี่ยวกับ GRI

GRI เป็นองค์กรอิสระระดับนานาชาติซึ่งเป็นผู้นำในการ
การรายงานความยั่งยืนขององค์กรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540
ภารกิจของ GRI คือการให้อำนาจแก่ผู้มีอำนาจตัดสินใจ
ทั่วทุกแห่งผ่านมาตรฐานการรายงานความยั่งยืน
และเครื่องมือช่วยผู้มีส่วนได้เสียจากหลายฝ่าย
ในการดำเนินการเพื่อมุ่งสู่เศรษฐกิจและโลกที่ยั่งยืนมากขึ้น
www.globalreporting.org

เกี่ยวกับ UN Global Compact

UN Global Compact คือการเรียกร้องให้บริษัทต่างๆ ปรับกลยุทธ์
และการดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการสากลด้านสิทธิมนุษยชน
แรงงาน สิ่งแวดล้อม และการต่อต้านการทุจริต และดำเนินการต่างๆ
ที่จะบรรลุเป้าหมายของสหประชาชาติ UN Global Compact
เป็นความคิดริเริ่มด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรที่ใหญ่ที่สุดในโลก
โดยมีบริษัทเข้าร่วมกว่า 8,000 บริษัท จาก 160 ประเทศ
www.unglobalcompact.org

เกี่ยวกับ WBCSD

สภาธุรกิจโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (WBCSD)
มุ่งมั่นที่จะกระตุ้นให้องค์กรธุรกิจทั่วโลก
สร้างอนาคตที่ยั่งยืนสำหรับธุรกิจ สังคม
และสิ่งแวดล้อม WBCSD เป็นสภาสำหรับ
200 บริษัทที่เป็นสมาชิกเพื่อขยายผล
ทางออกของธุรกิจเพื่อเปลี่ยนแปลงจาก
สภาพที่เป็นอยู่ไปสู่สิ่งที่ดีกว่า
www.wbcsd.org

คำจำกัดสิทธิ์ความรับผิดชอบ

เอกสารฉบับนี้ได้รับการเผยแพร่โดย GRI, UN Global Compact และ WBCSD เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางทั่วไปสำหรับเรื่องที่น่าสนใจเท่านั้นและไม่ถือเป็นคำแนะนำ
อย่างมืออาชีพ ผู้อ่านไม่ควรปฏิบัติตามข้อมูลที่มีอยู่ในเอกสารฉบับนี้โดยไม่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยจะไม่มีการรับรองหรือการรับประกันใดๆ
(โดยชัดแจ้งหรือโดยนัย) เกี่ยวกับความถูกต้องหรือความครบถ้วนของข้อมูลในเอกสารฉบับนี้และภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย GRI, UN Global Compact และ WBCSD
และสมาชิก (ถ้ามี) พนักงานและตัวแทนจะไม่ยอมรับต่อความรับผิดชอบใดๆ หรือหน้าที่ในการดูแลผลกระทบใดๆ ของผู้อ่านหรือบุคคลอื่นที่กระทำหรือละเว้นการกระทำ
โดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่ในเอกสารเผยแพร่ฉบับนี้หรือสำหรับการตัดสินใจใดๆ ที่อ้างอิงจากเอกสารฉบับนี้
www.sdghcompass.org

คุณสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ไหน

ในเว็บไซต์ของเราคุณสามารถหาข้อมูล
ที่จะช่วยให้บริษัทสามารถปรับกลยุทธ์
ให้สอดคล้องกับ
SDGs.

เว็บไซต์ประกอบด้วย:

- > คู่มือ SDG Compass ฉบับนี้ (บทสรุปสำหรับผู้บริหาร
ที่ต้องดาวน์โหลดแยกต่างหาก) ที่อธิบายรายละเอียด
เพิ่มเติมสำหรับการนำไปใช้
- > รายการตัวชี้วัดทางธุรกิจล่าสุดจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งมีการเปรียบเทียบกับ
SDGs ทั้ง 17 เป้าหมายและเป้าหมายย่อย
- > รายการเครื่องมือทางธุรกิจล่าสุด
เปรียบเทียบกับ SDGs
- > ข้อมูลภาพรวมจำนวนสองหน้าสำหรับแต่ละ SDG
ครอบคลุมบทบาทของธุรกิจ และตัวอย่างของทางออก
ตัวชี้วัด และเครื่องมือทางธุรกิจ

www.sdgcompass.org

แปลโดย:

TBCSD

THAILAND-BUSINESS
COUNCIL FOR SUSTAINABLE
DEVELOPMENT

องค์กรธุรกิจเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

16/151 เมืองทองธานี ถนนบอนด์สตรีท ตำบลบางพูด

อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0 2503 3333 โทรสาร 0 2504 4826-8

E-mail: tbcسد@tei.or.th Website: www.tei.or.th/tbcسد